

Pořizovatel: Městský úřad Nýřany, Úřad územního plánování

ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU PŘÍŠOV

Zpracovatel: Ing.,aut.Arch. Pavel Valtr, ČKA č. 00186 -

UrbioProjekt Plzeň, ateliér urbanismu, architektury a ekologie
a ÚÚP Nýřany

A. TEXTOVÁ ČÁST

str.:

Identifikační údaje obce

Náležitosti vyplývající ze Správního řádu

Náležitosti dle § 53 odst. 4 a 5 stav. zák. - přezkoumání ÚP

Soulad s Politikou územ. rozvoje ČR a ÚPD KÚ

Soulad s cíli a úkoly úz. plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území

Soulad s požadavky staveb. zák. a jeho prováděcích právních předpisů

Soulad s požadavky zvláštních správních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních správních předpisů, popř. s výsledkem řešení rozporů

- a) Vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území, vč. souladu s ÚPD KÚ
- b) Údaje o splnění zadání, v případě zpracování konceptu též údaje o splnění pokynů pro zpracování návrhu
- c) Komplexní zdůvodnění přijatého řešení a vybrané varianty, vč. vyhodnocení předpokládaných důsledků tohoto řešení, zejména ve vztahu k rozboru udržitelného rozvoje území
 - Historický vývoj osídlení a obce
 - Demografický vývoj
 - Dopravní vybavenost
 - Vodní hospodářství
 - Zásobování energiemi, spoje
 - Nakládání s odpady
 - Občanská vybavenost, veřejná prostranství
 - Využívání krajiny
 - Urbanistická struktura
 - Ekonomika
- d) Informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území spolu s informacemi, zda a jak bylo respektováno stanovisko k vyhodnocení vlivů na ž. p., příp. zdůvodnění, proč toto stanovisko nebo jeho část nebylo respektováno
 - Přírodně-ekologická charakteristika
 - Geomorfologie území
 - Geologická stavba území
 - Půdní charakteristika území
 - Biota území - vegetační pokryv, flóra, fauna
 - Klimatická charakteristika
 - Urbanistická hygiena, veřejné zdraví, hluk, znečištění ovzduší
 - Vývoj krajiny, stav urbanistické a krajinné zeleně, rekreace
 - Ekologická stabilita území
 - Vyhodnocení vlivu na životní a přírodní prostředí, hluk
- e) Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a pozemky určené k plnění funkcí lesa

GRAFICKÁ ČÁST

A) Koordinační výkres

B) Výkres širších vztahů

C) Výkres předpokládaných záborů půdního fondu

ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU PŘÍŠOV

TEXTOVÁ ČÁST

Identifikační údaje obce

Pořizovatel ÚPD:	Městský úřad Nýřany, úřad územního plánování
Řešené území:	Obec Příšov, k.ú. Příšov, m. č. Příšov a m.č. chatová osada u Homolky
Adresa:	Obecní úřad Příšov, Příšov 36, p. 330 11 Třemošná u Plzně
Starosta:	p. Šmídlová Olga
Kontakt:	tel. 377 958 291, 606 225 597 e-mail: obecprisov@mybox.cz,
Internetové stránky:	-
Rozloha území:	obec celkem 293 ha
Počet obyvatel v území:	obec celkem 281
Zalidněnost:	95,9 obyvatel na km ²
Obec Příšov:	kód NUTS 4 CZ0325 Plzeň-jih, kód ZÚJ 567086
katastrální území Příšov:	kód 676640
kód m. č.	079642 0
Správní uspořádání:	okres Plzeň-sever, ORP Nýřany, pověřený a stavební úřad Všeruby, katastrální a pozemkový úřad Plzeň-jih
Biogeografický region:	1.24. Plzeňský
Lokalizace:	Obec je lokalizována v Plzeňské aglomeraci, v sz. části Plzeňské pahorkatiny, v údolí potoka Třemošná. Obec je v suburbanizačním pásu krajského města Plzeň, 8 km severozápadně od Plzně.
Kontaktní obce:	v okr. Plzeň-sever: Čemíny (k.ú. Kůští), Chotíkov, Ledce, Město Touškov, Nevřeň, Žilov.

Náležitosti vyplývající ze správního řádu

Územní plán Příšov se vydává v souladu se stavebním zákonem a jeho prováděcí vyhláškou č. 500/2006 Sb. dle Správního řádu formou opatření obecné povahy.

Územní plán Příšov, zahrnující celé administrativní území obce, tj. katastrální území Příšov a místní část Příšov v okr. Plzeň-jih, ORP Nýřany, byl zpracován v následujících fázích:

- Průzkumy a rozbor
- Návrh územního plánu.

Územní plán byl zpracován v souladu s dohodnutým zadáním a pokyny pro zpracování návrhu územního plánu.

Na základě provedeného projednání a řízení je vydáván jako závazný územně plánovací dokument.

Územní plán komplexně řeší funkční využití území, stanovuje zásady jeho organizace a věcně a časově koordinuje výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území. Hlavním úkolem územně plánovací dokumentace ve zdejší území je sladit zájmy pro uchování příznivého přírodního a krajinného rázu a pro potřeby zemědělské a lesnické výroby s požadavky na územní rozvoj. Tyto skutečnosti vedou k potřebě stanovit regulaci využití zájmových území obce, proto obec Příšov jako pořizovatel územně plánovací dokumentace přistoupila k pořízení územního plánu, který bude sloužit:

- k regulaci využití území
- k vymezení rozvojových zastavitelných ploch
- ke koncepčnímu řešení dopravní a technické infrastruktury
- k zajištění ochrany přírodních a kulturních hodnot a koordinaci různých požadavků v řešeném prostoru
- k vymezení prvků ochrany krajiny a územního systému ekologické stability
- k navržení veřejně prospěšných staveb
- k vymezení požadavků na převod pozemků z Pozemkového fondu ČR
- k zamezení nežádoucích aktivit
- k získání dotací z podpůrných rozvojových programů
- jako podklad strategie dalšího rozvoje zhodnocování území a veřejných investic.

Zpracovaný územní plán sleduje výhledovou transformaci zemědělské obce na kvalitní stabilizované venkovské sídlo, integrované do struktury venkovského osídlení Evropské unie, s odpovídajícími standardy vybavení, ve vazbě na historický vývoj, kulturní tradice, venkovské přírodní prostředí, ale i přirozený potenciál a omezující limity.

Územní plán obce Příšov

- stanovuje limity využití území ve výkresu veřejně prospěšných staveb a limitů a v kapitole Limity využití území včetně záplavových území
- reguluje funkční a prostorové uspořádání území v hlavním výkresu – Komplexní urbanistické řešení území obce a v kapitole Limity využití území
- určuje asanační, rekonstrukční nebo rekultivační zásahy do území a stanoví způsob jejich využití v hlavním výkresu – Komplexní řešení území celé obce a funkční využití místních částí a v kapitole Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačních a asanačních úprav a v kapitole Nakládání s odpady
- vymezuje chráněná území, chráněné objekty, ochranná pásma, přírodní parky, pokud nevznikají podle zvláštních předpisů jinak, a zabezpečuje ochranu všech chráněných území, chráněných objektů, ochranných pásem a přírodních parků dle hlavního výkresu – Komplexní řešení území celé obce a funkční využití a kapitoly Krajinná a environmentální koncepce a kapitoly Základní předpoklady a podmínky vývoje obce a ochrany přírodních, civilizačních a kulturních hodnot
- určuje zásady a podmínky pro věcnou a časovou koordinaci výstavby ve výkresu Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb a výkresech funkčního využití místních částí obce a v kapitole Urbanistická koncepce
- posuzuje a hodnotí územně technické důsledky připravovaných staveb a jiných opatření a navrhuje nezbytný rozsah staveb a opatření, které podmiňují jejich vhodné využití ve výkresu Záboru půd a v kapitole Vyhodnocení předpokládaných důsledků řešení na životní prostředí, na zemědělský půdní fond a na pozemky určené k plnění funkcí lesa

- g) řeší umístění staveb, stanoví územně technické, urbanistické a architektonické zásady pro jejich projektové řešení a realizaci v hlavním výkresu Komplexní urbanistické řešení a výkresech funkčního využití místních částí a v kapitole Urbanistická koncepce a Členění území obce na funkční plochy a podmínky jejich využití
- h) navrhuje využití zdrojů a rezerv území pro jeho společensky nejefektivnější urbanistický vývoj v hlavním výkresu Komplexní urbanistické řešení a výkresu funkčního využití a v kapitole Urbanistická koncepce a Členění území obce na funkční plochy a podmínky jejich využití
- i) vytváří podklady pro tvorbu koncepcí výstavby a technického vybavení území ve výkresech grafické části a v kapitolách Urbanistická koncepce, Krajinná a environmentální koncepce a Koncepce infrastruktur
- j) navrhuje pořadí výstavby a využití území v kapitolách Urbanistická koncepce, Krajinná a environmentální koncepce a Koncepce infrastruktur
- k) navrhuje územně technická a organizační opatření nezbytná k dosažení optimálního uspořádání a využití území v kapitolách Urbanistická koncepce, Krajinná a environmentální koncepce a Koncepce infrastruktury vymezuje území dotčená požadavky ochrany obyvatelstva v hlavním výkresu Komplexní urbanistické řešení a okresu Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačních úprav a v kapitole Krajinná a environmentální koncepce a kapitole Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačních úprav.

Náležitosti dle § 53, odst. 4 a 5 stav. zák. - přezkoumání ÚP

Pro obec Příšov byl zpracován koncept územního plánu v r. 2006 ještě dle starého územního plánu, pro část zastavěného území obce Příšov byla v r. 1995 zpracována urbanistická studie (firma HK Plzeň - Hanzlík).

Pro Plzeňský kraj byly vydány Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje, které pro řešené území obce nestanovují specifické funkce a aktivity. V uvedené nadřazené dokumentaci nejsou pro řešené území stanoveny žádné omezující podmínky.

Územní plán (ÚP) vychází zejména z provedených průzkumů a rozborů, ze zpracovaného generelu místního územního systému ekologické stability (ÚSES) a z podkladů správců infrastruktury, podkladů katastrálního úřadu a omezených místních podkladů.

Obec Příšov přistoupila s přihlédnutím k velkým suburbanizačním požadavkům k pořízení územního plánu obce, v souladu s novým stavebním zákonem č. 183/2006 Sb. k účinné a účelné regulaci a koordinaci činností v celém území obce.

ÚP obce Příšov bude sloužit pořizovateli a orgánům státní správy jako koncepční podklad pro řízení rozvoje obce a rozhodování v řešeném území. Na ÚP se také bude vázat možnost získání finančních dotací z programů státní správy i Evropské unie.

Soulad s Politikou územ. rozvoje ČR a Zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje

Územní plán Příšov je zpracován v souladu s Politikou územního rozvoje ČR. Politika územního rozvoje ČR nestanovuje pro řešené území žádné konkrétní využití.

Územní plán Příšov je zpracován v souladu se Zásadami územního rozvoje PK, které uvádí na území obce následující nadmístně významné záměry:

- **zajištění nadregionálního a regionálního ÚSES**
- **zajištění obchvatu silnice II/180**
- **je součástí rozvojové oblasti 0B 5 Plzeň.**

Soulad s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území

Územní plán obce Příšov vytváří svým řešením předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek - půdy, vody, ovzduší, bioty a horninového prostředí. Územní plán

komplexně řeší funkční využití území, stanovuje zásady jeho organizace a věcně a časově koordinuje výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území. Hlavním úkolem územně plánovací dokumentace ve zdejším území je sladit zájmy pro uchování příznivého přírodního a krajinného rázu a pro potřeby zemědělské a lesnické výroby s požadavky na územní rozvoj. Územní plán vychází ze zadání a znění stavebního zákona č. 183/2006 Sb., tj. zákona o územním plánování a stavebním řádu, včetně dalších změn a prováděcích vyhlášek, zejména vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence plánovací činnosti.

Územní plán obce Příšov

- a) stanovuje limity využití území v hlavním výkresu a v kapitole Limity využití území
- b) reguluje funkční a prostorové uspořádání území v hlavním výkresu a v kapitole Podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití
- c) určuje asanační, rekonstrukční nebo rekultivační zásahy do území a stanoví způsob jejich využití ve výkresu a v kapitole Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a ploch pro asanaci
- d) vymezuje chráněná území, chráněné objekty, ochranná pásma, přírodní parky, pokud nevznikají podle zvláštních předpisů jinak, a zabezpečuje ochranu všech chráněných území, chráněných objektů, ochranných pásem a přírodních parků dle hlavního výkresu a kapitoly Koncepte uspořádání krajiny a kapitoly Ochrana kulturně historických památek
- e) řeší umístění staveb, stanoví územně technické, urbanistické a architektonické zásady pro jejich projektové řešení a realizaci v hlavním výkresu a v kapitole Urbanistická koncepce
- f) navrhuje využití zdrojů a rezerv území pro jeho společensky nejefektivnější urbanistický vývoj v hlavním výkresu a v kapitole Urbanistická koncepce
- g) vytváří podklady pro tvorbu koncepcí výstavby a technického vybavení území ve výkresech grafické části a v kapitolách Urbanistická koncepce, Koncepte uspořádání krajiny a Koncepte veřejné infrastruktury
- h) navrhuje územně technická a organizační opatření nezbytná k dosažení optimálního uspořádání a využití území v kapitolách Urbanistická koncepce, Koncepte uspořádání krajiny a Koncepte veřejné infrastruktury vymezuje dotčená území v hlavním výkresu a výkresu Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanací a asanačních úprav.

Hlavní cíle řešení

- Vytvoření předpokladů pro rozvoj obce při zohlednění aktuálních možností a potřeb a s ohledem na ochranu kulturních a přírodních hodnot území
- Vyhodnocení postavení obce v sídelní struktuře, stanovení rozvojového potenciálu a funkce sídla, předpoklad velikosti sídla
- Vymezení současně zastavěného a zastavitelného území sídla při respektování zjištěných omezujících faktorů – limitů využití území
- Návrh nových zastavitelných ploch pro bydlení, výrobu, občanské a technické vybavení, sport a rekreaci
- Stanovení charakteristik zastavitelných ploch a jejich regulativů
- Návrh dopravy a technické infrastruktury při respektování již zrealizovaných a připravovaných akcí
- Návrh opatření na ochranu přírody, životního prostředí a prvků územního systému ekologické stability (ÚSES)
- Ochrana veřejných zájmů
- Koordinace zájmů investorů, vlastníků a obyvatel obce
- Zajišťování podmínek pro efektivní vynakládání obecních investic.

Pro koncepční rozvoj celé obce, vč. nezastavěného území, je nezbytné zpracování územně plánovací dokumentace. Obec Příšov nemá v současnosti zpracován schválený územní plánovací dokument, využitelný pro řízení rozvoje obce, ale také nezbytný pro získání dotačních titulů. Zpracovaný územní

plán sleduje výhledovou transformaci mírně stagnující zemědělské obce na kvalitní, stabilizované venkovské sídlo, integrované do struktury venkovského osídlení Evropské unie, s odpovídajícími standardy vybavení, ve vazbě na historický vývoj obce, kulturní tradice, venkovní přírodní prostředí, ale i přirozený potenciál a omezující limity.

Územně plánovací dokumentace stanovuje vyváženě rozvojové možnosti a směry obce ve vazbě na ochranu stávajících hodnot, specifikuje limity využití území a navrhuje způsoby nápravy existujících závad v území a promítá nadmírně významné záměry.

Soulad s požadavky staveb. zák. a jeho prováděcích právních předpisů

Územní plán vychází ze zadání a znění stavebního zákona č. 183/2006 Sb., tj. zákona o územním plánování a stavebním řádu, včetně dalších změn a prováděcích vyhlášek, zejména vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence plánovací činnosti. Územní plán je zpracován v souladu s cíli územního plánování stanovenými platným stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy.

Návrh ÚP sleduje sladění požadavků na územní rozvoj s následujícími potřebami:

- zachování obytných hodnot venkovského sídla
- nenarušení stávajících rekreačních hodnot území
- uchování příznivých přírodních a krajinných hodnot vč. vymezení ÚSES
- umožnění racionálního využití území pro zemědělskou a lesnickou výrobu a regulace výrobních požadavků.

Soulad s požadavky zvláštních správních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních správních předpisů, popř. s výsledkem řešení rozporů

Výsledky projednání a vyhodnocení splnění pokynů pro dopracování návrhu

Návrh územního plánu byl s příslušnými dotčenými orgány státní správy, dotčenými územními celky, dotčenými subjekty a občany bez významných připomínek projednán a následně schválen odborem regionálního rozvoje Krajského úřadu Plzeňského kraje.

Návrh územního plánu obce Příšov není v rozporu se záměry územního plánování v daném území. Ve zpracovaném návrhu jsou splněny zásadní věcné požadavky dopracování návrhu.

a) Vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území, vč. souladu s ÚPD vydanou krajem

Obec Příšov v okr. Plzeň-sever správně přísluší k obci s rozšířenou působností Nýřany, pověřený obecní úřad i stavební úřad je ve Všerubech. Příšov svou správní hranicí kontaktuje v okr. Plzeň-sever správní území obcí Čemíny (k.ú. Kůstí), Chotíkov, Ledce, Město Touškov, Nevřeň, Žilov. Spádově obec Příšov směřuje k Plzni.

V administrativním území Obecního úřadu Příšov o rozloze 293 ha, žije 235 obyvatel, při průměrné lidnatosti 80 obyvatel na km².

Dopravní připojení obce Příšov umožňuje silnice II. třídy č. 180 ze silnice I/20 Plzeň - Karlovy Vary.

Příšov má převážně obytnou funkci, která je násobena suburbanizačními tlaky, zčásti pak i rekreační a výrobní.

Obec je lokalizována v silně exploatovaném a angažovaném příměstském území okresu Plzeň-sever. Vzhledem k této poloze jsou správní, výrobní a komerční centra zejména v krajském městě Plzni. Zpracovaný ÚP sleduje výhledovou transformaci venkovské obce na kvalitní příměstské sídlo, integrované do struktury venkovského osídlení Evropské unie, s odpovídajícími standardy vybavení, ve vazbě na historický vývoj, kulturní tradice, hodnotné přírodní prostředí, ale i přirozený potenciál a omezující limity.

Příšov je příměstskou obcí Plzně. Příšov má převážně obytnou funkci, trvale se zde však zvyšuje i výrobní a zůstává rekreační funkce.

Z hlediska struktury osídlení se v řešeném území jedná o malou sídlení lokalitu do 500 trvalých obyvatel. Díky specifické poloze má obec kvalitní rekreační prostředí s předpoklady klidného bydlení v rodinných domcích. Obec má dobré podmínky pro rozvoj urbanizačních procesů, umožňujících relativně levnou výstavbu individuálních rodinných domů v rámci čistě obytného i smíšeného obytného území a to i v rámci ucelených souborů staveb. Značný podíl individuální rekreace by měl být zachován, případně by měly být vytvářeny podmínky k převedení části tohoto fondu zpět na trvalé bydlení. V obci jsou ještě menší volné plochy bez specifikovaného využití. Rozvojové plochy je nutno přednostně lokalizovat v dříve zastavěných plochách. Bývalé zemědělské objekty jsou konvergovány, u opuštěného areálu býv. mlýna v nivě Třemošenky, se navrhuje konverze.

Ve volné krajině, dříve intenzivně obhospodařované, došlo k likvidaci četných ekologicky stabilizačních prvků. Řada ploch je ohrožena vodní či vzdušnou erozí. Proto je potřebné sledovat zabezpečení revitalizace krajiny. Lesní plochy jsou relativně stabilizované, místně však by mělo dojít, ve vazbě na geomorfologické, půdní a další stanovištní podmínky, k jejich rozšiřování.

Plochy volné krajiny jsou převážně využívány pro lesnickou a zemědělskou prvovýrobu. K těžbě nerostných surovin v území obce dochází jižně od Příšova. V řešeném území protéká potok Třemošná, který je přítokem řeky Berounky. Území je využíváno také pro individuální rekreační pobyty. V současné době je v území rozvíjena rozsáhlá těžba šterkopísku.

Vzhledem k uvedené lokalizaci obce, je poloha obce výhodná jak pro trvalé bydlení, tak pro rekreační využití. Protože je obec relativně dobře dopravně dostupná a komerčně středně atraktivní, je možno území obce Příšov zařadit mezi obce, kde dojde k rozvoji, v rozsahu přiměřeném velikosti a významu sídla.

b) Údaje o splnění zadání

Pro obec Příšov byla zpracován koncept ÚP SÚ v r. 2006 ještě podle starého stavebního zákona. Územní plán (ÚP) dále vychází zejména z provedených průzkumů a rozborů a ÚAP, ze zpracovaného generelu ÚSES, z podkladů správce infrastruktury, podkladů katastrálního úřadu a podkladů ÚÚP a obce.

Obec Příšov přistoupila k pořízení územního plánu obce, v souladu s aktuálním zněním stavebního zákona, jako legislativně závazného nástroje, k účinné a účelné regulaci a koordinaci činností v celém území obce. V rámci zpracovávané ÚPD bylo vyhodnoceno a zohledněno řešení v projednaném zadání

a byla provedena koordinace zpracovávaného ÚP obce s tzv. nadřazenou ÚPD, tj. Zásadami územního rozvoje PK. ÚP obce Příšov bude sloužit pořizovateli a orgánům státní správy jako koncepční podklad pro řízení rozvoje obce a rozhodování v řešeném území. Na ÚP se také bude vázat možnost získání finančních dotací z programů státní správy i Evropské unie.

Jako disponibilní využitelné plochy pro rozvojové záměry jsou sledovány následující území:

- konverze degradovaných a nevyužívaných ploch v současně zastavěném území (tzv. „braun fields“), zejména dožilých a nevyužívaných objektů a areálů zemědělské výroby a skládkových lokalit - areál býv. mlýna
- nové potenciálně vhodné plochy zastavitelných území, navazující na zastavěná území obce.

c) Komplexní zdůvodnění přijatého řešení a vybrané varianty, vč. vyhodnocení předpokládaných důsledků tohoto řešení, zejména ve vztahu k rozboru udržitelného rozvoje území

Historický vývoj osídlení a obce

Nejstarší pravěké osídlení kulturní krajiny v blízkosti Plzně je dokladováno již ve starší době kamenné - paleolitu. Oteplení poledové doby kolem 9. tis. př.n.l. umožnilo přechod na trvalé zemědělské osídlení v mladší době kamenné - neolitu (7.- 4.tis. př.n.l.). V mladší době kamenné tedy dochází ke zcela zásadnímu přechodu na usedlý způsob života a vytváření trvalých obydlí ve vesnických osadách. Umožnil to rozvoj pěstování plodin (zejména obilnin) a chov domácích zvířat. Zemědělské osady vznikají na úrodných půdách při Berounce a jejich přítocích (vč. Třemošenského - Všerubského potoka). Ke kolonizaci neúrodnějších poloh v okolí Berounky docházelo ze středních Čech. Neolitická sídliště jsou známa např. v Křimicích, Vochově a Kozolupech.

Ve střední a pozdní době kamenné (eneolit, 4.- 2. tis. př. n. l.) se na vyvýšených polohách nad migračními údolími vysoké zvěře rozšiřují výšinná sídliště. V době bronzové (20 - 7. stol .př. n.l.) se zde usazuje lid mohylové kultury. Ve starší době železné (halštatské období, cca 700 - 500 l. př. n.l.) pokračuje mohylová kultura, přičemž halštatská sídla jsou známa např. na Holém vrchu nad Bukovcem u Plzně, další hradiště je u Líšna a Luhova. V době železné se osídlení z Plzeňské kotliny rozšiřuje dále do západních Čech.

Zdejší zájmové území bylo řídké osídleno a zemědělsky exploatováno až od mladší doby bronzové (cca 1000 let př. n.l.).

V době římské (0-4. st), po krátkém a řídkém osídlení bojovnými Germány (kolem r.400 převážně odcházejí do Bavor) bylo v době stěhování národů (5-6. st. n.l.), jež vyvolaly nájezdy divokých Hunů od východu z asijských stepí, zdejší území jen sporadicky osídlené.

Středověké osidlování se postupně, podle měnících se podmínek, dále rozvíjelo. Naši slovanští předkové osidlovali úrodné nivy řek v Čechách cca od 6.století. Slované osídlení ve zdejším území se zřejmě uskutečnilo na přelomu 7. a 8.století. Po rozvoji Velkomoravské říše v 9.století (833-905) dochází v 10.století k rozvoji raně feudálního Českého státu a s ním i k organizovanému osidlování dolního Pomží. V této době začíná západní české území spravovat přemyslovský hrad Plzeň, uváděný již r. 976, lokalizovaný ve Starém Plzenci při dálkové cestě do Bavor. V této době počíná organizované osidlování povodí velkých západočeských řek.

12. století

První sídelní lokality ve zdejším území v okolí Příšova se v písemných zprávách objevují počátkem 12. století. Významnou úlohu při středověkém osidlování větší části území dnešního okresu Plzeň - sever měl plaský cisterciácký klášter, založený r. 1144 (a to v území na sever od Radčic, Nynic a Nadryb, jižně pak chotěšovský klášter, založený r. 1202 - 10). Důležitý vliv zde měl i klášter kladrubský (zal. r. 1108 - zaniklá ves Štěpánovice u Někmiře a kapitula mělnická s Třemošnou). Osidlování a kolonizace vedená plaským klášterem byla prováděna výhradně českým obyvatelstvem. První osady v okolí Příšova byly založeny v údolí Třemošné a Bělé: obec Třemošná, Ledce, Trnová, Horní Bříza a Železnice jsou zmiňovány v r. 1181. V r. 1144 byl založen Plaský klášter, v r. 1197 byl založen Tepelský klášter.

13. století

K významné kolonizační vlně došlo za Přemysla Otakara II (1253 – 1278).

První doložená zmínka o obci Příšov je k roku 1268 (Milko de Presow). O 25 let později je uváděn Petr z Příšova.

Ve 13. století byla založena ves, tvrz a později dvůr Kokořov, ves a tvrz Krašovice (r.1232 sídlo Jetřicha), Žilov (r. 1269 jako sídlo Ruperta). Nová Plzeň byla založena r. 1295. K nejvýznamnější kolonizační vlně dochází od r. 1240 za Přemysla Otakara II a ztotožňuje se s gotickým obdobím (do země jsou povolávání řemeslníci, horníci i zemědělci).

15. století

V prosinci r.1419 se u Někmiře v poloze „Na Smrtelnici“ měla odehrát bitva mezi Bohuslavem ze Švamberka a Janem Žižkou, který zde podle tradice poprvé použil proslavenou vozovou hradbu.

17. století

Za třicetileté války zdejší obec zpustla. Po Bílé hoře v r. 1620 se němčina stala v Čechách rovnoprávným jazykem. Vestfálský mír z r. 1649 posílil rakouskou monarchii i moc velkostatkářského panstva.

První pobělohorský katastr z l. 1653 – 55, tzv. berní rulu (rolla) provedený tzv. vizitační komisí sledovala soupis veškeré poddanské – rustikální půdy s cílem správně ohodnotit přikázané platby v Čechách.

18. století

V tzv. tereziánském katastru českém z r.1713 byl sledován soupisu držitelů usedlostí a jejich majetku (půda poddanská – rustikální, panská – dominikální, církevní) a následně okulární vizitaci (v platnost vstoupil v r. 1748). V příznávací tabelle z r. 1713 uvedl ledecký farář počty duší v přířazených obcích: Ledce 216, Třemošná 253, Horní Bříza 135, Žilov 133, Záluží 114, Nevřeň 113, Příšov 84. Rovněž škola pro obec Příšov byla v této době v Ledcích. V této době byly zde velmi bohaté úlovky ryb ve Všerubském potoce i bohaté stavy zvěře, vč. dnes vzácných koroptví.

Od 17. st. dochází k poslední vlně kolonizace, kdy kolonizátory byli již majitelé panství. Až do poloviny 18. st. byl Příšov zcela českou obcí, postupně i zde došlo k přistěhování německých obyvatel.

V období baroka docházelo ke krajinářským úpravám okolí feudálních sídel a sakrálních center, jež vtiskly místní krajině osobitý půvab a dodnes se příznivě promítají v okolním území. Krajina byla obohacena četnými alejemi, drobnou architekturou kapliček, křížků a plastik. Došlo k tomu i v okolí Všerub (původně hradiště s románským kostelem sv. Martina a gotický hrad), Kokořova (hospodářský dvůr a býv. tvrz), Někmiře (zámek se zámeckým parkem, hospodářským dvorem, loveckým zámečkem Lipovka a bažantnicí).

Zdejší raně feudální obec původně vznikala jako rostlá zemědělská obec v údolí Třemošenského potoka. Historická urbanistická struktura zdejšího sídla se od jeho vzniku postupně vyvíjela. Obec Příšov si zčásti zachovala svou historickou půdorysnou stopu s původními hospodářskými usedlostmi.

Demografický vývoj

Demografický vývoj obce je možno sledovat od r. 1869, od kdy vývoj obce byl trvale progresivní až do roku 1945. V poválečném období let 1945 – 47 došlo k výraznému poklesu obyvatel – cca o 15 % (celkem o 50 obyvatel). Po následném dosídlení byl v dalším období vývoj spíše regresivní, od roku 1990 je však výrazně progresivní.

Vývoj počtu obyvatel je uveden v následující tabulce:

<u>rok</u>	<u>obec</u>
1869	216
1900	245
1930	317
1950	268
1961	286
1970	276
1980	252
1991	213
2001	232

Vývoj bytového fondu byl v minulém období následující:

Rok	1970	1990	2001
Počty domů	70	64	79

V současnosti došlo k mimořádnému živelnému nárůstu zájmu o výstavbu rodinných domů, proto dočasně obec vyhlásila stavební uzávěru a došlo k výměně části katastrálních území s obcí Ledce, k přiřazení zastavěných a zastavitelných ploch, navazujících na rostlé urbanizované území Příšova.

Vzhledem ke stávající věkové struktuře obyvatelstva, tj. podílu osob v předproduktivním věku - 21,2 % (PK 16 %, ČR 16,2 %) i poproduktivním věku - 20,2 % (PK 18,9 %, ČR 18,4 %) je prognóza rozvoje přirozenou demografickou měnou méně příznivá, avšak migrační rozvoj je vzhledem k přirozenému územnímu rozvojovému potenciálu obce velmi příznivý, neboť se jedná o suburbanizační prostor příměstského území u krajského města Plzeň.

Předpokládaný vývoj počtu obyvatel

Zpracovaný územní plán sleduje dva časové horizonty:

- návrhové období do r. 2019
- výhledové období do r. 2029:

Obec	Rok 2010	Návrh r. 2020	Výhled r. 2030
Příšov	281	400	450

Pro návrhové období roku 2020 se předběžně uvažuje 400 obyvatel. V letní sezóně je možno předpokládat zvýšení počtu obyvatel včetně případných dlouhodobých rekreačních pobytů osob zejména v poproduktivním a předproduktivním věku. Předpokládaný celkový návrhový počet obyvatel obce Příšov pro r. 2020 je nutno chápat jako maximální v případě, že budou v plném rozsahu realizovány všechny rozvojové lokality obce.

Dopravní přístupnost

Doprava na území obce je realizována pouze silniční dopravou, železnice není v katastru obce a nelze ji předpokládat. Územím obce je převáděna nákladní a osobní doprava tranzitní i cílová, regionálního a místního významu. Osobní individuální doprava obsahuje podíl rekreační dopravy, převážně tranzitního charakteru.

Základ komunikační sítě tvoří silniční síť. Hlavní přístupovou komunikací do obce je státní silnice I. třídy č. 20 Plzeň – Karlovy Vary a návazně silnice II/180, která tvoří aglomerační okružní komunikaci krajského města Plzeň. Uvedené silnice tvoří v současnosti osy zastavěného území obce. Ze silnice I/20 odbočuje silnice III. třídy č.1801 k Nevřeni, která se napojuje na silnici II/205.

Místní komunikace doplňují silniční síť a umožňují obsluhu zastavěných částí obce, ostatní plochy ve volné krajině jsou přístupny po účelových komunikacích. Uliční síť místních komunikací se utvářela v souladu s historickým i novodobým vývojem zástavby a terénními podmínkami.

Účelové komunikace napojují především polní a lesní pozemky, významná je účelová komunikace k těžebnímu prostoru pískovny a chatové osadě.

Komunikace pro pěší a cyklisty k bezproblémovému pohybu pěších a cyklistů po místních komunikacích nejsou vytvořeny. Nutné je zachovat a zlepšit prostupnost území pro pěší a cyklistickou turistiku. Pěší trasy umožní případné doplnění značených turistických cest, vhodné je i zlepšení pěších a cyklistických propojení a zlepšení dostupnosti turistických atraktivit.

Vodní hospodářství

Třemošná pramení 2 km sz. od obce Čbán ve výšce 566 m n.m. a do Berounky ústí zleva u Kaceřova ve výšce 279 m n.m. Délka toku je 44,5 km, celková plocha povodí je 249,27 km², průměrný průtok u ústí 0,69 m/s, max. průtok u ústí 61 m/s. Průměrný sklon toku je 6,5 %. Zájmové území leží v povodí označeném č.h.p. 1-11-01-047-051 dle základní vodohospodářské mapy ČR. Tok Třemošné až k Příšovu směřuje k jv., spodní část toku k sv. Tok protéká obcemi Čbán, Podmokly, Radimovice, Všeruby, Nevřeň, Příšov, Ledce, Třemošná, Hromnice, Chotiná. V zájmovém území střední části toku se střídají úseky, kde je otevřenější údolí s širokou údolní nivou, s úseky, kde je údolí sevřeno poměrně strmými svahy na obou stranách. Dno údolí tvoří převážně nivní porosty obhospodařovaných luk, lokálně zorněné plochy polí, místy mokřadní plochy zarostlé vysokou vlhkomilnou vegetací či lužní porosty olší a vrb. Více svažité plochy údolí jsou z velké části zalesněné.

Problematiku průtoků velkých vod Třemošné řeší Studie povodňové ochrany podél vodního toku Třemošné (zpracované firmou Vodní díla - TBD a.s. Praha v XII/2000). V obci nedochází k problémům při průtoku velkých vod.

Hydrologické údaje pro Třemošnou (m³/s)

- a) pro profil most Všeruby, č.h.p. 1-11-01-049
- b) pro profil nad soutokem s Bělou, č.h.p. 1-11-01-051
- c) pro profil Příšov, č.h.p. 1-11-01-050 (cca – interpolací)

Hydrolog. údaj	a)	b)	c)
Q 1	2,8	4,26	3,-
Q 2	-	7,62	
Q 5	9,2	14,1	
Q 10	13,5	20,6	
Q 20	-	28,7	
Q 50	27,8	42,1	
Q 100	35,8	54,6	45,2
Q a (dlouhodobý průtok)	0,15	0,25	0,20
Q a / Q 100	239	218	228,5
Plocha povodí (km²)	55,04	97,67	76,32

Zásobování obyvatel pitnou vodou

Zásobování obyvatel pitnou vodou obce Příšov je z veřejného vodovodu od vodního zdroje u Žilova (převážně novější stavby) a také z individuálních studní. Místní vodovod, který byl vybudován v r. 2002, vlastní a provozuje obec Příšov. Voda je přiváděna z úpravní vody Žilov, odkud se čerpá tlakovou stanicí do spotřebišť. Vodou z ATS jsou skupinovým vodovodem zásobovány obce Žilov - Stýskaly - Tatiná - Ledce - Příšov, takže Příšov je konečným příjemcem. Provozní řád vodovodu byl schválen v r. 2004. Vodní zdroj skupinového vodovodu jsou v nivě Žilovského potoka. V současnosti jako zdroj vody slouží vrt HV -1 s vydatností 4 l/s. Kopaná studna ST-3 a vrt z r. 2002 nejsou v současné době využívány. Kvalita vody ze zdroje nevyhovuje z hlediska zvýšené koncentrace manganu a železa. Voda má slabě kyselou reakci, je dosti tvrdá, silně agresivní na ocel a stavební materiály. Vodní zdroje mají vyhlášeno ochranné pásmo. Úpravna vody je konstruovaná na nepřetržitý provoz s trvalým výkonem 3 l/s. Technologie úpravy surové vody spočívá v intenzivním provzdušňování, dávkování chlornanu sodného (NaClO), rychlomísení, dávkování manganistanu draselného (KMnO₄), filtrace na otevřených pískových filtrech, hygienické zabezpečení upravené vody. Upravená voda je akumulovaná v podzemní nádrži (52,7 m³) a přečerpávána do sklolaminátového nadzemního vodojemu (20 m³). V budově úpravní vody je automatická tlaková stanice (ATS) se dvěma vertikálními čerpadly (v provozu je vždy jedno čerpadlo, druhé slouží jako rezerva, parametry čerpadla jsou Q = 16 m³/h = 4,44 l/s, H = 69 m). Provozní tlak ATS je řízen tlakovým spínačem, který vypíná a zapíná provoz čerpadel stanice (dvě vertikální, v případě jejich poruchy může být provoz ATS nouzově krátkodobě nahrazen provozem původní tlakové stanice). Nastavení tlaku je prováděno pracovníky provozu vodovodu Žilov. Výtláčňý řad z ATS v Žilově je z litinového potrubí DN 80 mm (délka 254 m). Vodovodní řady v Žilově ve směru na Ledce a přívodní řad do Ledců, vč. rozvodné řady vodovodu Ledce ve směru na Příšov jsou z potrubí PVC 110 mm (v délce 3728 m). Před obcí Ledce je zřízena armaturní šachta s redukčním ventilem pro snížení provozního tlaku ve vodovodu v obci Ledce, a tím následně i v obci Příšov (0,55 MPa).

Prívodní vodovodní řad do Příšova (PE 90/8,2) je připojený na odbočku koncovky rozvodné sítě v obci Ledce u čp.133 (na řadu B5-11, DN 100 mm) přes odbočkové šoupátko DN 80 mm se zemní soupravou. Trasa řadu je vedena po zemědělských pozemcích a podél silnice II/180, kde končí na p.č. 1860/35 k.ú. Příšov. Předávacím místem mezi vodovody Ledce a Příšov je vodoměrná šachta 397 m od odbočky v Ledcích na konci obce. Na trase řadu jsou osazeny 3 podzemní hydranty DN 80 mm s funkcí 2 vzdušníků a 1 kalníku.

Rozvodná vodovodní síť v obci Příšov začíná na koncovce prívodního řadu (p.č.1860/35 k.ú. Ledce). Dělicí místo není osazeno šoupátkem, nejbližší řadový uzávěr je v armaturním uzlu č.3. Centrální část vodovodní sítě je okružová, zbytek je síť větvená. Hlavní vodovodní řady jsou z potrubí PVC 90/4,3, ostatní z PVC 63/3,8. Ve vodovodní síti na potrubí PVC 90/4,3 je osazeno 6 podzemních hydrantů DN 80 mm. Projektovaný hydrodynamický tlak v nevyšše položeném místě vodovodní sítě – koncovka řadu A2-2 (397 m n.m.) je při maximálním odběru vody 0,33 MPa, v nejnižše položeném místě vodovodní sítě (384,5 m) je při nulovém odběru vody 0,655 MPa.

Vodovod není dimenzován na odběr požární vody. Pro odběr požární vody je používána stávající požární nádrž. Část nemovitostí v obci je zásobována pitnou vodou z domovních studní, vlastní studny má i část nemovitostí napojených na veřejný vodovod. Potřeba vody pro zemědělskou výrobu v obci je zajišťována z vlastních vodních zdrojů.

Výpočet potřeby vody

Na území obce Příšov je navrženo celkem 400 stálých obyvatel vč. výhledu.

Průměrná denní potřeba vody Q_p

Potřeby vody dle Přílohy č.12 k vyhlášce č. 428/2001 Sb.

Bytový fond

$$400 \text{ obyv.} * 0,130 = 52,000 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

Obecní úřad

$$1 \text{ osoba} * 0,060 = 0,060 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

$$\text{- Pohostinství} \quad 0,400 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

$$\text{- Pekárna} \quad 0,400 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

- Truhlárna

$$15 \text{ osob} * 0,120 = 1,800 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

$$5 \text{ osob} * 0,060 = 0,300 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

- GTW strojní výroba

$$60 \text{ osob} * 0,120 = 7,200 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

$$10 \text{ osob} * 0,060 = 0,060 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

$$\text{- Rekreace hromadná} \quad 0,300 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1}$$

$$\text{Celkem} \quad 62,520 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1} = 0,72 \text{ l} * \text{s}^{-1}$$

Maximální denní potřeba vody Q_m

$$Q_m = 62,520 * 1,5 = 93,780 \text{ m}^3 * \text{d}^{-1} = 1,09 \text{ l} * \text{s}^{-1}$$

Potřebná akumulace ve vodojemu

- vyrovnaní denní nerovnoměrnosti

$$93,780 * 0,45 = 42 \text{ m}^3$$

- rezerva pro případ výpadku el. proudu na 4 hod.

$$1,09 * 4 * 3,6 = 16 \text{ m}^3$$

$$\text{Celkem} \quad 58 \text{ m}^3$$

Návrh dimenzování vodovodních řadů bude předmětem projektové dokumentace vodovodu.

Okanalizování a odpadní vody

Obec má vybudováno pět samostatných systémů jednotné kanalizace, které jsou zaústěny do toku Třemošné. Kanalizaci vlastní a provozuje obec Příšov. Stoky byly budovány ve 30. a 70. letech 20. století, malá část potom v roce 1998. Stoky jsou převážně z kameniny DN 300 – 400 mm, nejstarší kanalizace je z trub betonových.

Nemovitosti v obci jsou vybaveny 11 domovními čistírnami odpadních vod, septiky a žumpami na vyvážení. Odpadní vody po vyčištění nebo předčištění jsou zaústěny do stávajících stok.

Dešťové vody jsou odváděny jednotnou kanalizací do toku Třemošné.

Návrh dimenzování stok bude předmětem vlastní projektové dokumentace kanalizace.

Průměrný denní přítok odpadních vod

Celkem dle oddílu Zásobování vodou	$62,520 \text{ m}^3 \cdot \text{d}^{-1} = 0,72 \text{ l} \cdot \text{s}^{-1}$
Balastní vody Q_B	
- 5% z 62,520 =	$3,126 \text{ m}^3 \cdot \text{d}^{-1}$
Celkem Q_{24}	$65,646 \text{ m}^3 \cdot \text{d}^{-1} = 0,76 \text{ l} \cdot \text{s}^{-1}$

Maximální bezdeštný denní přítok odpadních vod

$Q_d = 62,520 * 1,5 + 3,126 = 96,906 \text{ m}^3 \cdot \text{d}^{-1} = 1,12 \text{ l} \cdot \text{s}^{-1}$

Výpočet množství znečištění odpadních vod na přítoku do ČOV podle BSK₅

Bytový fond	400,0 EO
Obecní úřad	0,5 EO
Pohostinství	3,0 EO
Pekárna 3,0 EO	
Truhlárna	9,0 EO
GTW strojní výroba	33,5 EO
- <u>Rekreace hromadná</u>	<u>3,0 EO</u>
Celkem 452 EO	

Ochranná pásma

Kolem stávajících i navržených vodovodních řadů a kanalizačních stok budou zřízena ochranná pásma podle § 23 zákona o vodovodech a kanalizacích č.274/2001 Sb. (OP 2 m pro vodovodní řady, OP pro kanalizační řady v šířce 3 m). Kolem stávajících i navržených zdrojů vody jsou vyhlášena ochranná pásma podle § 30 zákona o vodách č. 254/2001 Sb. V současné době nejsou na území obce vyhlášena ochranná pásma I. a II. stupně kolem stávajících zdrojů vody. OP I. stupně v prameništi jímacích objektů musí být oplocené (zde možná pouze zezeň a příp. údržba VZ), OP II. stupně musí být vyznačeno výstražnými tabulkami – Pozor, vodní zdroj a zákaz vyjmenovaných činností, např. pastva, hnojení aj. U domovních studní je nutno respektovat OP 10 m od studny. U navržené čistírny odpadních vod bude zřízeno ochranné pásmo.

Podél vodního toku Třemošné platí pro zajištění přístupu v souvislosti s provozem a údržbou toků oprávnění správců vodních toků podle § 48 až § 51 zák. o vodách č. 254/2001 Sb.

Zásobování energiemi, spoje

Distribuce elektrické energie v obci je prováděna převážně vzdušným vedením v systému 3 x 220/380 V. V současnosti je nedostatečné napětí v síti, proto v územním plánu jsou vymezeny současné a požadované výhledové kapacity energetických zdrojů a navrženy potřebné zásahy, resp. posílení trafostanic.

Transformační stanice 22/0,4 kV – Příšov						
<i>název</i>	<i>označení</i>	<i>pozn.</i>	<i>typ stanice</i>	<i>označení</i>	<i>návrh</i>	<i>výhled</i>
Příšov obec	TS-1	ČEZ	Komín. 400 kVA	07492001	400 kVA	400 kVA
Příšov chaty	TS-2	ČEZ	1SL. 400 kVA	07429004	160 kVA	160 kVA
Příšov prům.	TS-3	ČEZ	stocer. 250kVA	07492002	250kVA	250kVA
Příšov cizí	TS-4	cizí	Kiosk 630 kVA	07422001	dle odběratele	dle odběratele
Příšov RD	TS-A	ČEZ	1SL 400 kVA	-----	400 kVA	Do 400 kV

Stávající trasy vedení vč. přípojek 22 kV a umístění TS budou respektovány, nutné je dodržovat ochranná pásma kabelů dle ČSN 73 6005 i pro zájmová pásma podzemních vedení a nejmenší dovolené vzdálenosti při křížení a souběhu sítí. Ochranné pásmo venkovního vedení vn je určeno zákonem č. 458/2000 Sb. Před zahájením zemních prací je potřebné vytyčit podzemní kabelová vedení. V případě nevyhovujícího souběhu nebo křížení se stávajícím zařízením v majetku ČEZ a.s. nutno podat v dostatečném předstihu (cca 12 měsíců) žádost o přeložku dotčeného zařízení.

V řešeném území je vedena trasa vedení velmi vysokého napětí 110 kV ve správě ČEZ. Toto vedení nemá k řešenému území přímý vztah, pouze svým ochranným pásmem (15m od krajního vodiče) omezuje využití území.

Předmětné území je zásobováno elektrickou energií z vedení vn napěťové hladiny 22kV. Nadřazenou transformovnou je rozvodna 110/22 kV Horní Bříza a rozvodna Křimice. Z tohoto vedení jsou samostatnými odbočkami napojeny 4 stávající transformační stanice v obci řešeného území.

Kabelové rozvody 22 kV na území obce v řešeném území jsou zastoupeny novou soukromou přípojkou vn ke kioskové trafostanici TS-4.

Ochranné pásmo venkovního vedení vn je určeno zákonem č. 458 Sb z roku 2000.

Stávající stav zásobování elektrickou energií

V řešeném území se nachází tři stávající transformační stanice 22/0,4 kV, ve vlastnictví ZČE (ČEZ Distribuce a.s.) a jedna stanice ve vlastnictví odběratele. Popis stanic je přiložen v tabulce.

Stávající rozvody nízkého napětí v obci jsou provedeny převážně venkovním vedením. Současný stav sekundárních rozvodů nevyžaduje zásadní rekonstrukci, bude se jednat pouze o posílení zejména v místech napojení navrhované zástavby.

Veřejné osvětlení (VO)

V obci jsou rozvody veřejného osvětlení provedeny venkovním vedením na společných opěrných bodech s rozvodem nn 0,4kV.

Telefon

Obec Příšov je součástí MTO Plzeň, ATÚ je v Třemošné. Kabelově je provedeno přírodní vedení do Příšova od Ledců, místní rozvody jsou také kabelizovány.

O plánované výstavbě je třeba informovat správce sítě – Český Telecom, který podá aktuální informace o podmínkách požadovaných napojení účastnických stanic. Trasy telefonních rozvodů je nutné respektovat a v rámci navrhované výstavby získat vyjádření o existenci podzemních zařízení Telecomu.

Dálkové telefonní kabely

Řešeným územím prochází trasy místních telefonních kabelů. Zdrojem informace byly podklady Českého Telecomu, Správa dálkových kabelů, Plzeň. Zákres v grafické části je orientační a nelze ho použít pro další stupně projektové dokumentace.

Pokrytí území signálem mobilních operátorů

Řešené území je pokryto signálem mobilních operátorů, tento signál v obci je přístupný bez instalace dalšího anténního systému na straně zákazníka.

Pokrytí území televizním signálem

České televizní programy jsou v obci jsou přijímány na kanálech:

- program ČT-1: 41 kanál – RS Krkavec 34 kanál, RS Krašov 31 kanál.
- program ČT-2: 12 – RS Krkavec 27 kanál, RS Krašov 48 kanál
- NOVA: 24. kanál – RS Krašov 10 kanál
- Prima: RS Krkavec 51 kanál

Digitální vysílání je v současnosti pozemně dostupné pro programy Barrandov, ČT 1, ČT 2, ČT 24, ČT 4 Sport, Nova, Nova Cinema, Óčko, Prima, Public TV, TV Noe a Z 1.

Ochranná pásma

Nutné je dodržovat ochranná pásma kabelů dle ČSN 73 6005 i pro zájmová pásma podzemních vedení a nejmenší dovolené vzdálenosti při křížení a souběhu sítí. Ochranné pásmo venkovního vedení vn je určeno zákonem č. 458/2000 Sb. Před zahájením zemních prací je potřebné vytýčit podzemní kabelová vedení. V případě nevyhovujícího souběhu nebo křížení se stávajícím zařízením v majetku ZČE a.s. nutno podat v dostatečném předstihu (cca 12 měsíců) žádost o přeložku dotčeného zařízení.

Zásobování plynem

Zásobování plynem nebylo realizováno a plynofikace obce není uvažována.

Zásobování teplem

V obci není žádná větší kotelna a tak se u vytápění jedná o malé individuální zdroje tepla, nebo přímo o lokální topidla. Teplo je zajišťováno individuálně pomocí malých soustav ústředního vytápění, nebo přímo lokálními topidly. Palivem jsou především tuhá paliva, zejména dřevo a hnědé uhlí. Také se uplatňuje el. energie pro vytápění a zejména pro ohřev užitkové vody. Mezi obcí a jejím okolím nejsou žádné vazby ve výrobě a rozvodu tepla. Při případném využívání plynu je potřebné respektovat ochranné a bezpečnostní pásy plynárenských zařízení. Ochranným pásmem se rozumí prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, určený k zajištění bezpečného provozu. Bezpečnostní pásma jsou určena k zamezení nebo zmírnění účinku případných havárií plynových zařízení. Umísťování staveb v bezpečnostním pásmu plynovodu je možné pouze s písemným souhlasem provozovatele zařízení. Při případném výhledovém využívání plynu je potřebné respektovat ochranné a bezpečnostní pásy plynárenských zařízení. Ochranným pásmem se rozumí prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, určený k zajištění bezpečného provozu. Bezpečnostní pásma jsou určena k zamezení nebo zmírnění účinku případných havárií plynových zařízení. Umísťování staveb v bezpečnostním pásmu plynovodu je možné pouze s písemným souhlasem provozovatele zařízení.

Tepelné zásobování bude přednostně řešeno spalováním dřeva a dřevního odpadu, případně dalších ekologicky šetrných systémů (kapalný plyn, tepelná čerpadla, využití solární energie).

Klimatické údaje

Oblastní teplota	- 18 °C
Počet topných dnů	253
Klimatické číslo (+ 18 °C)	3 720
Převládající vítr	intenzivní západní
Nadmořská výška průměrná	381 m

Nakládání s odpady

Využívání území pro obytné a rekreační funkce má běžnou produkci pevných komunálních odpadů, které je nutno likvidovat svozem na zajištěnou skládku. Pevný komunální odpad je v obci předběžně tříděn do oddělených kontejnerů. Nevyužitelný komunální odpad bude pravidelně vyvážen akreditovanou firmou na zajištěnou skládku. V obci je vymezen prostor pro ukládání železného šrotu, který bude odvážen nárazově. Sběr nebezpečného odpadu bude nárazově zajišťovat způsobilá firma do zvláštních kontejnerů.

Nakládání s odpady bude prováděno v souladu s obecně závaznými právními předpisy – zák. o odpadech č. 185/2001 Sb. v platném znění, dále se závaznou částí Plánu odpadového hospodářství ČR publikovaném v nařízení vlády č. 197/2003 Sb. a obecně platnou vyhláškou obce Příšov o nakládání s komunálními a stavebními odpady. Na území obce není umístěna nebo provozována skládka odpadů. Konkrétní nakládání s opady v obci bude vycházet z následujících hledisek a požadavků:

- Průměrnou produkci komunálních odpadů v obci je možno uvažovat 350 kg na obyvatele za rok
- Průměrná skladba zneškodňování opadů by měla být následující: materiálové využitelné odpady 50 % (vč. recyklované), zbytek skladované (průměrný předpoklad ČR 60 % skládkovaného odpadu, 30 % recyklovaného odpadu, 10 % spalovaného odpadu).

- Dle Plánu odpadového hospodářství ČR:
 - a) podíl materiálů využitých komunálních odpadů má být zvýšen na 50 %
 - b) podíl skládkového odpadu smí být max. 50 %
 - c) na skládku je možno ukládat odpady pouze v případě, že s odpady nelze nakládat jiným způsobem
 - d) podíl biologicky rozložitelného odpadu ukládaného na skládku je nutno systematicky snižovat
 - e) sběr tříděného elektrošrotu
 - f) svoz nebezpečného odpadu je nutno provádět min. 2x ročně.

- Zneškodňování nevyužitelného komunálního odpadu bude i nadále v obci prováděno pravidelným vyvážením z domovních kontejnerů, velkoobjemových kontejnerů (umísťovaných při sezónním úklidu) a kontejnerů na separovaný sběr (bílé a barevné sklo, potřebné i zajistit plasty a plastové obaly vč. nápojových krabic) akreditovanou firmou.

- V obci bude nárazově odvážen železný šrot z vymezeného prostoru pro ukládání.

- Sběr nebezpečného odpadu bude nárazově zajišťovat oprávněná způsobilá firma do zvláštních kontejnerů v termínech zajištěných Obecním úřadem z určených stanovišť (zveřejněných obvyklým způsobem v dostatečném předstihu).

- Zneškodňování výrobních odpadů si zajišťují jednotliví původci.

- Biologický odpad budou nadále občané převážně individuálně zneškodňovat kompostováním na svých zahradách.

- V obci bude výhledově zřízen sběrný dvůr.

- Sběrná místa tříděného odpadu budou odcloněna urbanistickou zelení.

Nakládání s odpady se řídí obecně závaznou vyhláškou č.1/1998 obce Příšov, která stanovuje systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Vyhláška je závazná pro všechny fyzické osoby, které mají na území obce trvalé nebo přechodné bydliště a pro další osoby, které se na území obce zdržují. Příslušným orgánem státní správy v oblasti nakládání s odpady dle § 71, písm. h) a § 79, dost. 3, písm. a), zák. č.185/2001 Sb. o odpadech v aktuálním znění je MěÚ Nýřany, odbor životního prostředí.

Pozůstatky živelných skládek je nutno asanovat a rekultivovat. Zneškodňování výrobních odpadů si zajišťují jednotliví původci. V řešeném území jsou živelné skládky roztroušeny v okolí obce. Likvidace uvedených divokých skládek a řešení ukládání odpadů musí být v souladu se zák. č. 185/01 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů. Území živelných skládek je třeba vhodným způsobem rekultivovat a evidovat jako plochy nevhodné pro výstavbu.

Propočet odpadů:

- bydlení 1,05 kg/den
- pohostinství 0,6 kg/místo/den
- zaměstnanci 0,4 kg/den.

Konkrétní nakládání s odpady v obci bude vycházet z následujících hledisek a požadavků:

- Průměrnou produkci komunálních odpadů v obci je možno uvažovat 350 kg na obyvatele za rok (výhled ČR – 340 kg/ob./rok, v Plzeňském kraji docházelo k následujícímu snižování komunálních odpadů: 2000: 387, 2001: 344, 2002: 335 kg/ob./rok).

- Průměrná skladba zneškodňování opadů by měla být následující: materiálů využitelné odpady 50 % (vč. recyklované), zbytek skladované (průměrný předpoklad ČR - 60 % skládkovaného odpadu, 30 % recyklovaného odpadu, 10 % spalovaného odpadu).

- Dle Plánu odpadového hospodářství ČR:

- podíl materiálů využitých komunálních odpadů má být zvýšen na 50 %
- podíl skládkového odpadu smí být max. 50 %

- na skládku je možno ukládat odpady pouze v případě, že s odpady nelze nakládat jiným způsobem
 - podíl biologicky rozložitelného odpadu ukládaného na skládku je nutno systematicky snižovat
 - sběr tříděného elektrošrotu
 - svoz nebezpečného odpadu je nutno provádět min. 2x ročně.
- Zneškodňování nevyužitelného komunálního odpadu bude i nadále v obci prováděno pravidelným vyvážením z domovních kontejnerů, velkoobjemových kontejnerů (umísťovaných při sezónním úklidu) a kontejnerů na separovaný sběr (bílé a barevné sklo, plasty a plastové obaly vč. nápojových krabic) akreditovanou firmou.
- V obci bude nárazově odvážen železný šrot z vymezeného prostoru pro ukládání.
 - Sběr nebezpečného odpadu bude nárazově zajišťovat oprávněná způsobilá firma do zvláštních kontejnerů v termínech zajištěných Obecním úřadem z určených stanovišť (zveřejněných obvyklým způsobem v dostatečném předstihu).
 - Zneškodňování výrobních odpadů si zajišťují jednotliví původci.
 - Biologický odpad budou nadále občané převážně individuálně zneškodňovat kompostováním na svých zahradách.
 - V obci bude výhledově zřízen sběrný dvůr v lokalitě někdejší živelné skládky.
 - Sběrná místa tříděného odpadu budou odcloněna urbanistickou zelení.
 - Likvidace divokých skládek a řešení ukládání odpadů musí být v souladu se zák. č. 185/01 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
 - Stávající území živelných skládek budou vhodným způsobem asanována, rekultivována a evidována jako plochy nevhodné pro výstavbu. Pozůstatky živelných skládek je nutno asanovat a rekultivovat. Likvidace uvedených divokých skládek a řešení ukládání odpadů musí být v souladu se zák. č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů. Území živelných skládek je třeba vhodným způsobem rekultivovat a evidovat jako plochy nevhodné pro výstavbu.

Občanská vybavenost

V obci tvoří funkční občanskou vybavenost objekt býv. školy – dnes obecní úřad, obecní knihovna, pohostinství, soukromá prodejna a pekařství s prodejnou. Objekt prodejny smíšeného zboží není provozován. V obci je v současnosti pouze omezená funkční občanská vybavenost, jež je nedostatečná pro další uvažovaný rozvoj. Potřebné je však zachovat a rozvíjet potřebnou občanskou vybavenost. Významnou potřebou je zatraktivnění obce a řešení parkoviště.

Školství: Býv. základní škola není provozována, základní a střední školství je v Plzni. Objekt býv. školy je dnes alternativně využíván. Školní výuku pro žáky 1. stupně zajišťuje základní škola v Ledcích, pro 2.stupeň školy v Plzni (vzdálené 8 km).

Obchody, stravování, ubytování: Pohostinství a „ambulantní“ obchod. Potřebné obnovit provoz prodejny smíšeného zboží a doplnit další občanskou vybavenost.

Zdravotnictví: Obvodní a dětský lékař i dentista poskytují zdravotní péči v Plzni, vyšší zdravotní služby jsou v Plzni.

Rekreace: zatím pouze v individuálních rekreačních objektech.

Kultura: .V objektu obecního úřadu je umístěna obecní knihovna.

Sport: tréninkové hřiště na kopanou, dětské hřiště u vodní plochy v obci.

Ostatní služby: obecní úřad vč. obecní knihovny. Poštovní a bankovní služby jsou zajišťovány v Plzni. požární zbrojnice SDH u obecního úřadu (byla nově upravena). Služebna policie je v Plzni. Potřebné doplnění dalších provozoven drobných služeb k oživení urbanistického parteru centra obce. V obci je několik držitelů živnostenského oprávnění na provádění zednických a stavebních kompletačních prací, kteří pracují u stavebních firem mimo obec. Dále jsou zde soukromě hospodařící zemědělci.

Veřejná prostranství

Veřejné prostranství tvoří náves, která je zatím nezformovaná.

Využívání krajiny

Současné využití půd ve správním území obce Příšov je dle úhrnných hodnot druhů půd následující:

Druh využití půd	Výměra ha	Procentický podíl
Celková plocha	293,05	100
Lesní půdy	107,82	36,79
Zemědělské půdy	159,13	54,31
- orné půdy	104,70	65,80
- trvalé travní porosty	47,38	29,77
- zahrady a ovocné sady	7,05	4,43
Vodní plochy	4,08	1,39
Zastavěné plochy	5,13	1,75
Ostatní plochy	16,89	5,76

Krajinná struktura řešeného území je relativně lepší, než je průměrné zastoupení významných prvků v Plzeňském bioregionu (v procentech):

	Obec Příšov	Plzeňský bioregion
a) lesní půdy	36,51	32,-
b) orné půdy	35,72	45,-
c) travní porosty	16,17	10,-
d) vodní plochy	1,39	1,4

Z hlediska výrobních zemědělských typů je zde vymezena obilnářsko – bramborářská oblast B 1, s následující doporučenou skladbou plodin (v procentech):

e) pšenice	10
f) žito	20
g) ječmen	20
h) oves	10
i) brambory	10
j) víceleté pícniny	30

Území je vhodné i pro pěstování technických plodin - řepka, len a semenných kultur. V současnosti je zde ve značné míře pěstována kukuřice na zeleno, zatím co víceleté pícniny se zde v současnosti málo využívají. Pastevní chovy hospodářských zvířat se v současnosti zde téměř neuplatňují.

Ekologická stabilita zdejšího krajinného území v agrarizované zemědělské plošině Plzeňské pahorkatiny byla významně narušena nadměrným zorněním zemědělského půdního fondu, při nepříznivém omezení trvalých travních porostů, zejména v nivním pruhu Třemošenského potoka, likvidací rozptýlené zeleně a tzv. melioračními akcemi, vč. zatrubnění drobných vodotečí a regulací Třemošenského potoka.

V území hospodaří Zemědělské družstvo Žilov, zčásti soukromníci. Na jižním okraji obce je býv. rozsáhlý zemědělský dvůr, pod obcí býv. mlýn.

Lesy na území obce jsou v přírodní lesní oblasti č. 6 – Předhoří Západočeská pahorkatina, podoblast b) permokarbonské pánve. Na území obce Příšov je 107,82 ha, tj. 36,79 % lesů, resp. ploch určených pro plnění funkcí lesa, přesto je vhodné podíl lesních ploch zvyšovat, zejména v plochách navržených prvků ÚSES. V lesích na území obce hospodaří obec cca na 25 % ploch - 27,34 ha, z toho činí 25,65 ha porostní plocha. Jedná se o lesy hospodářské.

V obecních lesních plochách činí v současnosti podíl zastoupení jehličin cca 91 % (borovice 70 %, smrk 17 %, modřín 3%) avšak listnatých dřevin pouze 9 % (bříza 3%, akát, olše, osika, jeřáb, dub). Zdejší lesy leží ve 2 lesním vegetačním stupni, přičemž jsou zde zastoupeny následující STL: 0K, 3F, 2D, 2I, 0Q, 3L, 2P.

Hospodářské soubory jsou zde následující: HS 133 - borové porosty, HS 233 - borové porosty. Všechny pozemky jsou zařazeny do pásma imisního ohrožení "D".

Průměrné zastoupení lesních dřevin v bioregionu je následující (v procentech):

- smrk	37,-	- dub	5,1
- borovice	47,3	- buk	0,8
- modřín	3,-	- bříza	2,-
- jedle	1,-	- olše	1,-
- ostatní jehličiny	0,2	- akát	1,-
		- lípa	0,4
		- topol	0,3
		- javor	0,3
		- jasan	0,2
		- habr	0,2
		- vrba	0,1
		- ostatní listnáče	0,1

Pro decenium od 1.1.2005 do 31.12. 2014 byl zpracován lesní hospodářský plán (LHP). Závazná ustanovení LHP:

- max. celková výše těžeb 1150 m³ hroubí bez kůry (z toho mýtní těžba 868 m³, předmýtní těžba 282 m³)

- min. podíl melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu dle hospodářské knihy: u porostů (porostních skupin, etází) starších 80-ti let a u porostních skupin mladších, pokud u nich dojde k obnově a u stávajících holin

- min. plošný rozsah výchovných zásahů v porostech do 40-ti let věku ve výši 4,87 ha (z toho prořezávky 0,94 ha a probírky 3,94 ha).

V porostech obecních lesů se vyskytují hluboké terénní rýhy, mnohé po těžbě písku, později prohlubované erozí. Komunikační napojení nezpevněnými lesními cestami je vyhovující.

Lesy ČR částečně vykonávají odbornou správu v soukromých lesích. Na území obce hospodaří dále Lesy ČR s.p., Lesní správa Plzeň a Plasy. Lesní úřad je MěÚ Nýřany, odb. život. prostředí, orgán státní správy lesů. K případnému dotčení pozemků pro plnění funkcí lesa je nutný souhlas dle § 14, odst.2, lesního zákona č. 314/2002 Sb. v aktuálním znění. Za vedení lesního hospodářství obce odpovídá lesní hospodář.

Pozemky pro plnění funkcí lesa nebudou dotčeny, k jejich případnému dotčení vydává souhlas dle § 14, odst.2, lesního zákona č. 314/2002 Sb. v aktuálním znění příslušný orgán ochrany lesa.

Na území obce jsou pouze malé vodní plochy, které budou zachovány. Na potoku Třemošná se navrhuje úpravy dle Povodňové studie.

Urbanistická struktura

Ve středu návsi je lokalizována čtyřboká zděná kaple. V centru obce je restaurace a obecní úřad.

Pod vsí, na druhém břehu Třemošenky byl vystavěn velký, ze tří stran uzavřený panský hospodářský dvůr. Na jv. okraji vsi je situován areál býv. mlýna. U potoka je lokalizována vodní nádrž, sloužící jako ambulantní koupaliště a poblíž hřiště.

Původně v obci zcela převládala výstavba zemědělských hospodářských usedlostí. Vnější prstenec obce tvořily především soukromé zahrady (někdejší humna). Ve 20. století byly na okrajích zdejších obcí budovány rodinné domy se zahradami. V současnosti je v administrativní obci celkem cca 79 domů, z toho trvale obydleno 64. Je zde i řada objektů rekreační využívání - více než 20 objektů.

Urbanistická koncepce řešení obce vychází ze stávající urbanistické struktury a navazuje na předchozí urbanistickou studii. Urbanistická koncepce obce sleduje rozvoj a rozmístění jednotlivých funkcí využití území a jejich vzájemných vazeb a vymezení územních ploch rozvoje sídla.

Urbanistická koncepce sleduje postupnou transformaci zaostalé obce na sídlo, jež bude integrována do struktury venkovského osídlení Evropské unie, při zachování obytných a rekreačních funkcí. Urbanistická koncepce sleduje zachování a zlepšení obytných funkcí vč. doplnění veřejné urbanistické zeleně v zastavěném území. Historické jádro obce zůstává vymezeno jako smíšené venkovské území, kde je upřednostňováno zachování charakteristické, doposud málo narušené venkovské struktury. Vzhledem k charakteru území a předpokládanému rozšířenému využití pro další rozvoj bydlení a rekreace jsou sledována i území pro obslužné funkce území. Některé druhy občanské vybavenosti, především obchod a služby jsou v současnosti součástí nebytových prostor a i nadále se počítá s jejich realizací v nebytových prostorách nových obytných staveb, proto plochy typické občanské vybavenosti nejsou navrhovány.

Vzhledem k rozsáhlému zájmu o vymezení rozvojového území na severním okraji obce, které příslušelo do katastru vedlejší obce Ledce, proběhla nejprve výměna částí katastrálních území. Bylo to nezbytné proto, že obec nemohla zde souhlasit s rozsáhlou navrhovanou výstavbou pro jinou obec, přičemž veškerá infrastruktura by byla na její vrub, vč. veřejného osvětlení, provozování ČOV, zajišťování místních komunikací či odvozu odpadů. Obec Ledce v současnosti navíc nemá zpracován územní plán, ani zájem o jeho zpracování, takže tamní zástavba je příkladem zcela živelného, až chaotického a často závadného vývoje. V posledním období tak byla znemožněna možnost zajištění obchvatu aglomeračního okruhu krajského města Plzně kolem obce Ledce zlikvidována právě tímto uvedeným živelným rozvojem.

Většina obytných stavení v Příšově má zatím charakter individuálního venkovského bydlení. Individuální venkovské bydlení jako prioritní forma bydlení jsou v obci nadále rozvíjeny. Do staveb pro bydlení jsou zahrnuty i objekty pro přechodné, rekreační bydlení. V dalším rozvoji je třeba zachovat historickou půdorysnou osnovu v centru obce a přirozené propojení na přírodní zázemí (přes vodní plochu a hřišťový areál). Vedle zajištění standardizace technické vybavenosti je sledován rozvoj obytných i podnikatelských aktivit - výrobní a skladové plochy, ale i konverze některých původních zemědělských objektů. asanace a modernizace některých objektů. Potřebné je posilování občanské vybavenosti. V zastavěném území obce je nedostatek volných ploch bez specifikovaného využití. Venkovský charakter osídlení zčásti přechází do příměstského.

Prioritou urbanistické koncepce je udržení obytného charakteru obce a krajiny s maximální podporou soběstačnosti obce v rámci jejího administrativního území v oblasti pracovních příležitostí, zdrojů, základní občanské vybavenosti a základních rekreačních a sportovních možností.

V návrhovém období si obec ponechá své současné převládající funkce - především bydlení a rekreaci a současně i funkci výrobní a těžební. Pro tyto jednotlivé funkce jsou v území navrženy funkční plochy. Vzhledem k charakteru území a navrhovanému rozšířenému využití pro další rozvoj bydlení a rekreace jsou vymezena i území pro obslužné funkce území. Urbanistická koncepce sleduje uchování typického obrazu obce v krajině, ve volné krajině se nepřipouští žádné samoty.

V dalším urbanistickém rozvoji je záměr zachovat historickou půdorysnou osnovu obce Příšov a zčásti revitalizovat zastavěné území obce i okolní krajinu. Významným krokem je nové přeorganizování kontaktního zastavovaného území jež příslušelo k Ledcům a přiznání spjatosti

s obcí Příšov. V důsledku toho dojde k "historickému" rozvoji obce. Krajinná kompozice by neměla být narušována necitlivými zásahy jak nových, kompozičně nevhodných objektů, tak nepříznivými úpravami historických objektů. Potřebné je zajistit příznivou zástavbou v obci při zajištění přitažlivého prostředí pro život místních obyvatel i návštěvníků, ale i uchování přírodních hodnoty přírodní památky Příšovská homolka.

Návrh urbanistického rozvoje obce vyplývá z potenciálních rozvojových možností a využití disponibilních ploch. Zůstává zachována souvislá (kompaktní) zástavba centra obce, doplněná na okraji nízkopodlažní zástavbou převážně rodinných domů. **Rozvojové plochy jsou lokalizovány jak v zastavěných plochách, tak vzhledem v velkém suburbanizačním tlaku i na nových plochách navazujících na zastavěné území.**

Výrobní aktivity v obci jsou soustředěny do monofunkčních areálů. I nadále budou výrobní funkce prioritně využívat stávající plochy výrobních areálů, kde dochází k mírnému rozšíření. Výrobní funkce musí prioritně využívat stávající plochy výrobních areálů. Uvažuje se s transformací, resp. konverzí areálu býv. mlýna pro hygienicky nezávadné funkce. Pro obec je z ekonomických důvodů důležité získání a zachování výrobních či podnikatelských subjektů se sídlem v obci. Pro podporu rozvoje je třeba vycházet i ze zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje.

Je třeba dodržet zásadu nepřipustnosti další výstavby mimo přímý kontakt se současným zastavěným územím obce, rozšiřování chatové zástavby v cenných přírodních územích a na lesních pozemcích. Zastavitelná území jsou vymezena tak, aby pohledově nenarušily stávající krajinný ráz okolí.

Návrh velikosti obce vyplývá z rozvojových možností a využití disponibilních ploch. Pro návrhové období roku 2019 se předběžně uvažuje 350 obyvatel, výhledově pak 400 obyvatel. V letní sezóně je možno předpokládat zvýšení počtu obyvatel včetně případných dlouhodobých rekreačních pobytů osob zejména v poproduktivním a předproduktivním věku.

Pro potřeby rozvoje obce jsou vymezeny a regulativy limitovány rozvojové plochy. Vzhledem k rozvojovým potřebám obce je řešení územního plánu provázáno na nové potřeby – obec jako podnikatelský subjekt. Proto je vhodné urbanistickou koncepcí souběžně řešit s problematikou pozemkových úprav. Podrobná specifikace regulativů urbanistické koncepce je uvedena v kapitole Funkční plochy – podmínky jejich využití.

Disponibilní využitelné plochy (záměry pro vymezení zastavitelných území) potenciálně vhodné pro výstavbu obytných rekreačních, příp. jiných objektů, navazující na zastavěná území obce.

Územní plán vytváří předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek - půdy, vody, ovzduší a živé přírody (bioty).

Přírodně krajinářské a ekologické podmínky významně determinovaly osídlování zdejšího krajinného území včetně dopravních tras a exploataci přírodních zdrojů a doposud zásadně ovlivňují vývoj zdejších sídel. Nenarušení přírodních hodnot je podmínkou dalšího harmonického trvale udržitelného vývoje.

Historický fond starší zástavby Příšova trpí drobnými účelovými zásahy na průčelích domů, např. zvětšování oken, odstraňování a zjednodušování členění fasád a štítů, jež narušují historickou atmosféru vesnického celku. V novější době došlo k dílčímu narušení hmotově prostorové struktury obce, i k dílčímu narušení harmonicky rostlé zástavby a krajinného rázu.

Pro potřeby rozvoje obce jsou vymezeny a regulativy limitovány rozvojové plochy. Vzhledem k rozvojovým potřebám obce je řešení územního plánu vázáno na nové potřeby – obec jako podnikatelský subjekt. Proto je vhodné urbanistickou koncepcí souběžně řešit s problematikou pozemkových úprav. Podrobná specifikace regulativů urbanistické koncepce je uvedena v další kapitole.

Venkovský charakter osídlení je doposud převážně zachováván. Značný podíl individuální chalupářské rekreace je i v návrhu zachováván, jsou však vytvářeny podmínky k převedení části tohoto fondu zpět na trvalé bydlení. V obci jsou doposud volné plochy bez specifikovaného využití. Rozvojové plochy jsou přednostně lokalizovány v dříve zastavěných plochách. Historické jádro obce zůstává vymezeno jako smíšené venkovské území, kde je upřednostňováno zachování charakteristické, doposud málo

narušené venkovské struktury. Většina zdejších obytných stavení má charakter individuálního venkovského bydlení. Do staveb pro bydlení jsou zahrnuty i objekty pro přechodné, rekreační bydlení. Bydlení jako prioritní funkce obce a individuální venkovské bydlení jako prioritní forma bydlení jsou v obci nadále rozvíjeny. Urbanistická koncepce sleduje zachování a zlepšení obytných funkcí – doplnění veřejné urbanistické zeleně v zastavěném území, sledována je podpora rekreačních funkcí. Vedle zajištění standardizace technické vybavenosti je sledován rozvoj obytných i podnikatelských aktivit – výrobní plochy, ale i konverze příp. asanace zemědělských objektů. V návrhovém období si obec ponechá své současné převládající funkce - především bydlení a rekreaci a současně i funkci výrobní. Pro tyto jednotlivé funkce jsou v území navrženy funkční plochy. Vzhledem k charakteru území a navrhovanému rozšířenému využití pro další rozvoj bydlení a rekreace jsou vymezeny i plochy pro obslužné funkce území.

Některé druhy občanské vybavenosti, především obchod a služby jsou v současnosti součástí nebytových prostor a i nadále se počítá s jejich realizací v nebytových prostorách nových obytných staveb, proto plochy typické občanské vybavenosti nejsou navrhovány.

Ekonomický rozvoj

Ekonomickou základnu správního území Příšova významně ovlivňují místní přírodní zdroje, z nichž nejdůležitější je doposud zemědělská půda, lesní a vodní plochy, nerostné suroviny a také lokalizace v příměstském prostoru krajského města Plzně. Plochy volné krajiny jsou převážně využívány pro lesnickou a zemědělskou prvovýrobu. V obci je v současnosti průměrně rozvinutá ekonomická základna. Část ekonomicky aktivních obyvatel vyjíždí za prací (Plzně, Třemošné aj.), přímo v obci je omezené množství pracovních příležitostí v primárním i druhotném sektoru. Současná výroba je zachovávána. Do budoucna se jeví jako nutné zajistit rozvojové plochy jak pro živnostenské a drobné výrobní a logistické aktivity, tak výhledově i pro občanskou vybavenost. V obci jsou vymezeny komerční rozvojové plochy a vymezeny jejich regulativy.

d) Informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území spolu s informací, zda a jak bylo respektováno stanovisko k vyhodnocení vlivů na ž. p.

Vyhodnocení vlivu na udržitelný vývoj území nebylo požadováno.

Přírodně-ekologická charakteristika, geomorfologie, geologie, půdy, biota

Geomorfologie území

Geomorfologicky přísluší území obce do oblasti Plzeňské pahorkatiny, podcelku Kaznějovská pahorkatina, okrsku Hornobřízské pahorkatiny.

Začlenění Hornobřízské pahorkatiny do vyšších geomorfologických jednotek je následující:

- Provincie Česká vysočina
- Poberounská soustava V
- Oblast Plzeňská pahorkatina VB
- Celek Plaská pahorkatina VB-2
- Podcelek Kaznějovská pahorkatina VB-2B
- Okrsek Hornobřízská pahorkatina VB-2B-2.

Hornobřízská pahorkatina, založená na vyšších krátech permokarbonu, kde žádné horniny netvoří odolnější svahy ani svahy. Terciární sedimenty tvoří výrazný hřbet od Chotíkova nad Příšovem a Nevěni směrem ke Všerubům. Protože se jedná o sedimentační výplň deprese, jsou pěkným příkladem geomorfologické inverze reliéfu. Území má ráz členité pahorkatiny, představující neotektonicky méně porušený erozně denudační reliéf rozsáhlých rozvodních hřbetů se zbytky sníženého třetihorního zarovnaného povrchu na hluboce kaoliniticky zvětralých

hominách široce rozevřených a asymetrických údolí ve střední a záp. části v povodí Třemošné. Na svazích stále probíhají erozní procesy - erozní rýhy (se zárodečnými tvary zemních pyramid), lokálně se uplatňují antropogenní tvary (pískovny, lomové jámy, haldy aj.). Významnými body jsou např. Krkavec (504 m) a Příšovská homolka (404 m). Nejvyšším vrchem je Červený vrch (514,6 m), na jihu vyniká krajinná dominanta území slepencový hrášťový vrch Krkavec (504,3 m), leží při okraji Plzeňské kotliny, významným bodem je Příšovská homolka (434 m). Střední sklon území činí 3 – 4°.

Povodí Třemošné představuje ve střední a západní části široce rozevřené asymetrické údolí, na východě hlouběji zaříznuté. Ploše pahorkatinný reliéf se generelně mírně uklání směrem k východu. Morfologicky má většina území povahu zarovnaných plošin, kde oblé chlumy a kopce jen mírně vystupují nad celkovou úroveň pahorkatiny. Severní část území je mírně zvlněná až ploše rovinná, jižní část je členitější s výraznějšími svahy. Území představuje neotektonicky méně porušený erozně denudační reliéf rozsáhlých rozvodních hřbetů se zbytky sníženého třetihorního zarovnaného povrchu na hluboce kaoliniticky zvětralých horninách.

Současný reliéf zájmového území byl kromě přírodních vlivů utvářen i lidskou – antropogenní činností. Lokálně se vyskytují antropogenní tvary po těžbě (jámy, odklizeny, haldy, lomy). V okolí sídla je agrarizované plošinné území a mnohde antropicky upravovaný reliéf – silniční komunikace, lokality výstavby, upravené koryto Třemošenského potoka, arondované zorněné plošiny a zejména větší i menší těžební lokality pískoven.

Území vlastní obce Příšova je situováno v relativně nízké nadmořské výšce okolo 381 m. Nejnižším bodem v území je hladina Třemošné na hranici s obcí Ledce – 371,5 m n.m., nejvyšší poblíž křižovatky silnice I/20 s odbočkou na Nevřeň ve výšce cca 450 m n.m.

Geologická stavba území

Geologicky leží zájmové území na východním okraji permokarbonské Plzeňské pánve. Podklad permokarbonským sedimentům tvoří střední spilitový stupeň algonkia (proterozoikum) tepelsko-barrandienské oblasti assyntské kry. Břidličnaté algonkické silně abradované horniny, jež jen místně vystupují k povrchu, jsou tvořeny hlinitými, fylitickými a drobovými břidlicemi až fylity. Poměrně odolné spility tvoří v okolí drobné terénní vyvýšeniny. Pouze místně se zachovaly denudační zbytky limnicko-fluviatilních sedimentů terciéru, např. v depresních polohách u Třemošné. Převážně jsou to červenavé písky s jílovitou příměsí, ale patří sem i zbytky štěrkopískových teras fosilních fluviatilních teras (v nadmořských výškách 330 - 360 m). V údolí Třemošné převládají kvarterní holocenní deluviofluvialní a fluvialní písčitohlinité, jílovité a jílovitokamenité sedimenty, v okrajových polohách údolí pak holo- až pleistocenní deluviální hlinitokamenité a hlinitopísčité sedimenty. V údolí Třemošné jsou na předchozích útvarech uloženy kvarterní sedimenty, jež vytváří různě mocné naplavené potoční terasy, výše jsou pak eluviální svahové hlíny. Nejnižší leží současná, nejmladší terasa údolní nivy s hrubšími i jemnějšími pískovitými a jílovitými sedimenty.

Okres je budován převážně karbonskými a permskými sedimentárními horninami, méně proterozoickými chloriticko-seritickými fylity a miocenními říčně-jezerními štěrky, písky a jíly.

Na území obce se vyskytují horniny svrchního paleozoika (tj. mladších prvohor) a terciéru (tj. třetihor) s kvarterními, tj. čtvrtohorními pokryvy. Zdejší svrchně karbonská Plzeňská pánev představuje hlubokou tektonickou depresi vyplněnou jezerními sedimenty s výraznou převahou pískovců a arkóz. Geologické podloží zdejšího území obce je převážně budováno mladopaleozoickými permskými a karbonskými sedimentárními horninami. Méně se zde vyskytují proterozoické chloriticko-seritické fylity a miocenní říčně-jezerní sedimenty - štěrky, písky a jíly a terciérní pokryv. Miocenní uložení tvoří mohutné terciérní vrstvy jílu, písku a jen výjimečně štěrku, jež ve zdejších území byly těženy jako kopané písky.

V zájmovém území je paleozoický karbon tvořen kladenským souvrstvím (westfal), kladenským a týneckým souvrstvím nerozlišeným (westfal – stefan) a v okolí Orlíku a Krkavce je karbon tvořen slánským souvrstvím stefanu. Při okrajích území jsou v plošinných polohách lokální polohy terciérních fluvialních štěrkovitých písků s polohami jílu. Lokálně se vyskytují polohy svrchního proterozoika (kralupsko-zbraslavská skupina) - chloriticko-seritické fylity, droby a břidlice, příp. výchozy spilitů -metabazalt.

Sedimentace neogenních hornin byla doprovázena okrajovými projevy vulkanické činnosti – ve zdejších území to je Příšovská homolka (severněji je to např. Kozelka a Chlum u Manětína). Jedná se o následující souvrství:

- karbonské (mladopaleozoické) vrstvy spodního šedého souvrství stefanu s jílovci, pískovci, prachovci, arkózami (středně- až hrubozrnné, podřadněji arkóзовé slepence s uhelným souvrstvím (Cs), převážně v širším údolí potoka Třemošná
- permské (mladopaleozoické) spodní červené („jalové“) souvrství pestrých pískovců, slepenců a jílovců (P 1) severně od obce (v hloubce cca 20 m pod terénem, u Nevřeň býv. kaolinitické horniny těženy)

- miocenní (tercierní) fluviální vrstvy písků, štěrků (rezavě hnědých odstínů), příp. jílu (jako proplástky, N 1) v pásu jižně od obce (při komunikaci I/20), jako zbytky tercierních teras, kde jsou těženy písky ve zdejších pískovných (býv. chotíkovská pískovna využívána pro skládkování odpadů)
 - svrchnotercierní (neogenní) aglomerátové tufy v lokalitě PP Příšovská homolka.
- Kvarterní pokryv představují zejména deluviální jílovitopísčité hlíny, dále pak aluviální náplavy i sprašové a svahové hlíny s různou mocností. Kvarterní holocenní sedimenty tvoří v údolí Třemošné:
- fluviální a deluviofluviální holocenní (aluviální) písčitohlinité, jílovité a jílovitokamenité sedimenty v nívních polohách toku
 - deluviální hlinitopísčité a hlinitokamenité sedimenty v nižších polohách povrchových přítoků Třemošné
 - lokalita pleistocenních spraší a sprašových hlín jv. od obce (vyskytují se také u Třemošné, Města Touškova a Malesic, kde byly těženy jako cihlářské hlíny).
- Tercierní sedimenty v okolí Plzně mají reliktní ostrůvkovité rozšíření. U Příšova leží nejilustrativnější odkryvy terciéru v blízkém okolí Plzně. Kromě odkrytých říčních sedimentů ve zdejší pískovně je v údolí potoka Třemošná ojedinělý doklad tercierního vulkanismu – Příšovská homolka.

V činné příšovské pískovně jsou ojediněle odkryty štěrky a písky tercierního stáří, uložené ve dvou sedimentárních cyklech. Z geologické situace se vyvozuje svrchní miocén až spodní pliocén.

Ve spodních vrstvách převládají pestré, žlutě, oranžově až červeně zbarvené jílovité písky s kolísajícím podílem valounů. Pro spodní cyklus je význačné diagonální zvrstvení a nápadná faciální proměnlivost ve svislém i vodorovném směru. Mocnost poloh kolísá od centimetrů do metrů, s rychlým vyklínováním či nakuřováním vrstev. Hojné valouny jsou tvořeny křemenem, bulžníkem a křemencem, jejich průměrná velikost je 3 – 7 cm. Uložení vznikaly přínosy různě hrubozrnného materiálu, při kterých přívalový proud erodoval starší nezpevněné sedimenty. Etapy přívalů se střídaly s obdobími klidu, kdy se v depresích ukládal jemnější jílový materiál. V písčích se vyskytují tenké polohy železoviců a černé čmouhy písků s povlaky oxidů manganu.

Na tento cyklus se po stratigrafickém hiátu ukládá svrchní cyklus, který tvoří asi 7 m mocný sled v horní části pískovny. Sedimenty se výrazně liší litologickým charakterem a mohou mít i dosti odlišné stáří. Celý sled je monotónní, chybí zde zřetelně odlišené zrnitostní frakce, sedimenty nejsou nikdy diagonálně zvrstvené a všude mají ráz rychlé až překotné sedimentace. V porovnání se spodním cyklem jsou horniny hrubší – valouny zde běžně dosahují 20 – 25 cm.

Sedimenty obou cyklů vznikaly v depresi ZSZ-VJV směru, která v průběhu sedimentace zaklesávala. Do zdejší deprese byl materiál přenášen od ZSZ. Báze třetihorních sedimentů se v této depresi rychle snižuje od západu k východu (u Chotíkova leží v úrovni 412 m n.m.).

Nerostné suroviny byly v okolí Příšova těženy již od pradávna. Významná těžba kamenného uhlí severně a východně obce probíhala od poloviny 19. století do počátku 2. světové války. Jílovité horniny byly od minulého století ceněny jako bělavé keramické suroviny (u Nevřeně a Třemošné) a kaolin i pro papírenský průmysl. Nejstarší kaolinové ložisko na Plzeňsku je z r. 1858 na Orlíku u Třemošné, další těžba žárovzdorných jílu byla v Třemošné. V Třemošné se zpracovávaly i sklářské suroviny ve sklárně v lokalitě dnes zvané Na sklárně. V širším okolí se také těžily tzv. kamenečné břidlice. Místně se těžila ložiska spilitu či pískovce na stavební kámen, hlinité jíly na cihlářské výrobky. Pod Krkavcem byly získávány araukarity. Opuštěné odklize, odvaly, hlušiny, lomy, jámy a propadliny v okolí byly později využívány k živelnému skládkování různých odpadů.

Na území obce jsou evidovaná ložiska nerostných surovin: chráněná ložisková území, ložiska prognózních surovin i aktuální těžební prostory – pískovna Příšov. Evidovaná ložiska nerostných surovin na území obce zahrnují zejména těžené zdroje štěrkopísku a prognózní ložiska kaolinu a černého uhlí. Při jižním okraji obce je v bývalé rozsáhlé pískovně regionální skládka odpadů. Chráněny jsou tyto lokality výhradních nerostných surovin:

- prognózní ložisko P 9 07320000 Nevřeň - Stýskaly na 37,84 ha - kaolin pro papírenský průmysl /KP/, netěženo, správce MŽP ČR
- prognózní ložisko P 9 11470004 Kůstí - Žilov na 21,02,9 ha - černé uhlí UC, netěženo, správce MŽP ČR
- prognózní ložisko P 9 22730000 Myslinka-jih-3 - jíly keramické, netěženo, správce MŽP ČR
- ložisko výhradního nerostu B 3 120200 - 120202 Chotíkov – Ledce – Příšov, kaolin pro papírenský průmysl, dříve povrchová a hlubinná těžba Zč. kaol. a keram. z., a.s. H.Bříza) na rozloze 30,75 ha, CHLÚ 119,99 ha

- ložisko výhradního nerostu B 3 04690001 a B 3 04090002 Chotíkov šterkopísky SP na rozloze 38,4 ha s dobývacím prostorem DP 8 700801 Kůští na rozloze 56,94 ha, těží Západokámen a.s. Plzeň a chráněné ložiskové území CHLÚ 7 04690000 Nevěň na rozloze 33,2 ha
- ložisko výhradního nerostu B 3 120100 Ledce-západní pole, jíly keramické nežáruvzdorné, dřívější povrchová těžba, Západočeské kaolinitové a keramické závody, a.s. Horní Bříza, DP 600130 na 1,98 ha a CHLÚ 12010000 na 2,86 ha

V současnosti Pískovna Příšov přesahuje těžbou na k.ú. Ledce a k.ú. Chotíkov.

Poddolovaná území se lokálně vyskytují v prostoru historických kutacích prací od Příšova k Chotíkovu a Kůští (býv. těžba uhlí), dále mimo katastr obce u Ledců (těžba uhlí) a severně obce ve směru na Stýskaly (těžba uhlí).

Sesuvná území na území obce nejsou vymezena (avšak mohly by být v prostoru Příšovské homolky).

Tektonické poruchy v katastru obce jsou vymezeny základní tektonickou linií probíhající v ose Všerubského potoka.

Radonové riziko v území odpovídá geologickému podkladu a je na území obce střední a v polohách jižně od vlastního údolí Všerubského potoka nízká. Orientační stanovení rizikových území vyplývá z prognózní mapy radonového rizika 1:200000 (ÚÚG Praha 1990), kde stupeň rizika je odhadován na základě typu a propustnosti geologického podloží a některých dalších faktorů. Tektonické poruchy způsobují změnu (zvýšení) objemové aktivity radonu, proto je potřebné sledovat lokalizace v tektonické linii Všerubského potoka.

Seismicky je sledované území relativně klidné s předpokládanou intenzitou nepřesahující 6 st. MSK.

Geologická skladba zájmového území je patrná z geologické mapy 1 : 50 000, list 11-44 Nýřany a geolog. mapy 1: 200 000 (předčvrtohorní útvary) – list Plzeň (Ústřední ústav geologický Praha 1989).

Půdní charakteristika území

Půdy ve zdejší území jsou podmíněny genetickým vývojem, jež byl ovlivněn geologickou stavbou, morfologickou situací, klimatem i vegetačním krytem. Půdy v řešeném území jsou převážně středně těžké až těžší, jílovitohlinité i hlinitojílovité až hlinité, ale vyskytují se i půdy lehčí (na břidličnatých substrátech), což má vliv na diverzitu vegetačního krytu a složení flóry. Na většině půdních substrátů se ve zdejší území vytvářely spíše půdy méně záhřevné a méně úživné (s výjimkou spilitů a kamenečných břidlic). Na permokarbonských a tercierních jílech a jílovcích se vytvářely jílovité a hlinito-jílovité půdy. Na psamitických permokarbonských horninách a šterkopískových torzech potační terasy se vytvářely lehčí, písčité půdy, s mírně kyselou reakcí, které jsou pro vodu snadno propustné. Na karbonských a tercierních jílech a jílovcích se vytvářely jílovité a hlinito-jílovité půdy. Břidlice zvětrávaly v půdy těžšího charakteru. Méně vyvinuté, kamenité půdy se vytvořily zejména na omezených skalních polohách spilitů.

Genetickým půdním typem jsou zde tedy převážně hnědé půdy – oligotrofní kambizemě, příp. luvizemě, ojediněle hnědozemě (zejména v polohách eluviálních a deluviálních hlín). Nívní glejové půdy jsou rozšířeny v aluviálních inundačních nivách vodotečí, hlubší slatinné (bažinaté) půdy se vyskytují lokálně na soutocích potoků. Jedná se o naplavené lužní půdy (fluvizemě) a výše pseudogleje a hnědé pseudogleje. Podzolové půdy se vytvářely převážně na algonkických břidlicích a jsou na nich obvykle lesní porosty. Na strmějších svazích a ojedinělých skalních výstupech se vyskytují ostrůvky litozemí a kyselých rankerů. Na hluboce kaoliniticky zvětralých substrátech mohou být tyto půdy pro vegetaci i částečně toxické. Zvláštní skupinu tvoří antropogenní půdy, devastované těžbou nerostných surovin, navážkami odpadů či stavební činností.

Pro účely bonitace zemědělských půd byla za základní mapovací a oceňovací jednotku stanovena "bonitovaná půdně ekologická jednotka" (BPEJ), jež je definována na základě významných charakteristik klimatu, půdy (morfologické vlastnosti, charakteristické půdotvorné substráty a jejich skupiny, skeletovitost a hloubka půdního profilu a konfigurace terénu, svažítost pozemků a jejich expozice ke světovým stranám). Soustava BPEJ zobrazuje charakteristické kombinace základních vlastností určitých úseků zemědělského území.

Konkrétní vlastnosti BPEJ v bonitačních mapách jsou vyjádřeny pětimístným číselným kódem s následujícím významem:

1. číslice - příslušnost ke klimatickému regionu
2. a 3. číslice - příslušnost k hlavní půdní jednotce (HPJ)

4. číslice - kombinace svažitosti a expozice ke světovým stranám

5. číslice - kombinace hloubky a skeletovitosti půdního profil.

Bonitované půdně ekologické jednotky jsou zde následující:

4.08.42	4.39.29	4.58.00
4.08.52	4.39.39	4.67.01
4.21.13	4.46.02	4.68.11
4.28.14	4.46.10	4.70.01
4.30.14	4.46.12	4.73.11
4.30.54	4.47.02	
4.31.14	4.47.13	
4.31.54	4.48.11	

Přehled hlavních půdních jednotek (HPJ) na území obce je následující:

Skupina erodovaných sprašových půd černozemních, hnědozemních i slabě oglejených

- HPJ 08: zpravidla ve větší svažitosti, středně těžké.

Skupina hnědých a drnových půd (regosoly), rendziny a ojediněle i nivní půdy na píicích

- HPJ 21: velmi lehké a silně výsušné

Skupina hnědých půd

- HPJ 28: jedná se většinou o kyselé půdy a jejich slabě oglejené formy na permokarbonských horninách, různých břidlicích a jim podobných horninách, středně těžké, obvykle šterkovité, s dobrými vláhovými poměry až stálým převlhčením.

Skupina oglejených (mramorovaných) půd

Tyto půdy se nejčastěji vyskytují v terénních depresích, kde se vytváří periodicky převlhčovaný profil, zejména v jarním období. Půdy mají světle šedý až nazelenalý horizont s konkracemi a mramorovaný horizont. Tyto středně těžké až lehčí půdy jsou náchylné k dočasnému zamokření.

- HPJ 46: hnědozemě illimerizované oglejené a illimerizované půdy oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí, středně těžké až středně šterkovité nebo slabě kamenité

- HPJ 47: oglejené půdy na svahových hlínách, středně těžké až středně skeletovité nebo slabě kamenité,

- HPJ 48: hnědé půdy oglejené, oglejené rendziny a oglejené půdy na různých břidlicích, lehčí až středně těžké, až středně šterkovité či kamenité.

Skupina hnědých půd kyselých

- HPJ 30: Hnědé půdy a hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na permokarbonských horninách a pískovcích, lehčí až středně těžké, většinou s dobrými vláhovými poměry

- HPJ 31: Hnědé půdy a rendziny na pískovcích a písčité vyvětrávajících permokarbonských horninách, bez šterku až středně šterkovité, vláhové poměry nepříznivé, velmi závislé na vodních srážkách

Skupina nevyvinutých půd

- HPJ 39: mají velmi mělkou humusovou vrstvu (do 0,1 m) na málo zvětralé skále, většinou výsušné.

Skupina oglejených (mramorovaných) půd

Tyto půdy se nejčastěji vyskytují v terénních depresích, kde se vytváří periodicky převlhčovaný profil, zejména v jarním období. Půdy mají světle šedý až nazelenalý horizont s konkracemi a mramorovaný horizont.

- HPJ 46, 47, 48: tyto středně těžké až lehčí půdy jsou náchylné k dočasnému zamokření.

Skupina nivních půd

Zde jsou začleněny nivní půdy v sedimentech vodních toků, včetně glejových variant

- HPJ 58: středně těžké, vláhové poměry méně příznivé, po odvodnění příznivé.

Skupina glejových a hydromorfních půd

Glejové a oglejené půdy zbažínělé, avšak zkulturněné, na různých zeminách i horninách. Půdy zamokřené při vodotečích a v mělkých údolích, středně těžké až velmi těžké, vhodné pro trvalé travní porosty, po odvodnění i pro ornou půdu.

- HPJ 67 – glejové půdy depresí a rovinných celků při vodních tocích, středně těžké až velmi těžké, závislé na hladině vody toku

- HPJ 68 – glejové půdy zrašelinělé a glejové půdy úzkých depresí vč. svahů.

- HPJ 70: Glejové půdy při terasových částech niv, středně až velmi těžké, zamokřené, po odvodnění vhodné převážně pro louky

- HPJ 73: Oglejené půdy zbažínělé a glejové půdy svahových poloh, středně až velmi těžké, zamokřené, s výskytem svahových pramenišť, i po odvodnění vhodné jen pro louky.

Půdy jsou ve sledovaném území převážně středně těžké až těžší, písčitohlinité a jílovitohlinité i hlinitojílovité až hlinité, ale vyskytují se i půdy lehčí, písčitéjší (na břidličnatých substrátech), což má vliv na diverzitu vegetačního krytu a složení flóry. Obsah jílovitých částic se pohybuje mezi 10 – 45 %. Skeletovitost půd je velmi nízká, půdy v nižších polohách a pruzích sprašových návějí hluboké (kolem 1m i více), příp. středně hluboké.

Dle vyhlášky č. 412/2008 Sb., kterou se stanoví seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými cenami zemědělských půd odvozenými z BPEJ jsou ceny zdejších půd nízké:

- k.ú. Příšov (kód ČSÚ 676640)

4,36 Kč/m²

Biota území – vegetační pokryv, flóra, fauna

V zájmovém území je biota výsledkem místních podmínek jak abiotických, tak antropogenních. V rámci biogeografické diferenciaci, jež je nutná k potřebnému zajištění škály potenciálních přírodních ekosystémů, je zájmové území součástí následujících jednotek:

- provincie: opadavé listnaté lesy
- podprovincie: hercynská
- biogeografický region: 1.28 Plzeňský (dříve sosiekoregion: Plzeňská pahorkatina - II.14).

Zdejší území z hlediska regionálně fyto geografického členění přísluší do oblasti středoevropské lesní květeny - Hercynium, dle Mapy regionálně fyto geografického členění ČSR (BÚ ČSAV) leží ve fyto geografické oblasti Mezofytika, ve fyto geografickém okrese Plzeňské pahorkatiny (31.a). Z hlediska vegetačně geografického členění (BÚ ČSAV Moravec, Neuhäusel) přísluší území do oblasti acidofilních a borových doubrav, úsek Plzeňská pahorkatina, okrsek borových doubrav (V.2.a).

Z hlediska vegetační stupňovitosti se ve sledovaném území (s nadmořskými výškami 370 – 450 m) převážně vyskytuje 3. - dubobukový na většině území (s potenciálními acidofilními a borovými doubravami), ve vyvýšené části pak 4. - bukový, resp. jeho 4a. – dubojehličnatá varianta, níže pak 3. - dubobukový (dubohabrový, s potenciálními acidofilními a borovými doubravami) v nižších polohách.

Přírodní lesní oblast je zde - 6. Západočeská pahorkatina, podoblast b) permokarbonské pánve.

Ve zdejší krajině došlo od poslední doby ledové ke značným proměnám. Sledované území vzhledem k dlouhodobé, relativně intenzivní hospodářské exploataci a to od mladší doby bronzové, zejména zemědělské a od středověku lokálně i drobné těžební, patří z přírodovědeckého hlediska k málo zachovalým územím.

Vzhledem k relativně časně kolonizaci zdejšího území západních Čech, a to již od počátku 13. století a intenzivní zemědělské výrobě, došlo k výrazným proměnám vegetačního krytu, respektive ve skladbě aktuální flóry a následně i fauny oproti původním společenstvům. Místní statky a tvrze, které byly pod správou církve či nižší šlechty se postupně rozvíjely při využívání místní krajiny a udržování a rozšiřování rozsahu osídlení. Již během 14. století rozsah vykácených původních lesů a jejich přeměna na zemědělské půdy dosáhl téměř současného rozsahu. S rozvíjením obchodu a řemesel byly vytvářeny nové cesty a obchodní stezky. Postupně se zintenzivňovalo čerpání přírodních zdrojů a využívání zdejšího území pro antropogenní aktivity a zvyšování kultivace krajiny.

Koncem 18. století byly téměř všechny zbylé lesní plochy přeměněny na kulturní vysázené lesy, převážně borovými a smrkovými monokulturami. V době kolektivizace zemědělských půd od 50. let 20. století došlo k rozsáhlému zcelování pozemků, rozorání mezí, likvidaci remízku a rozptýlené zeleně, včetně břehových porostů vodní toků a vodních ploch, dále byla zlikvidována řada mokřadů, tůň a pramenišť. Vodní tok Třemošenky byl převážně regulován a velká část zemědělských pozemků byla odvodněna. Dále docházelo ke zvyšování dávek průmyslových hnojiv a zvýšenému používání dalších agrochemikálií, zejména herbicidů a pesticidů.

Postupně tak došlo k výraznému snížení ekologické stability území. Na druhé straně docházelo v poválečném období ke snižování počtu obyvatel i chovaných zvířat v zájmovém území. Současný stavební fond v obcích je v řadě případů ve špatném stavu, neboť v řadě případů nedochází k jejich potřebné údržbě, opravám a obnovám. Vzhledem k blízkosti krajského města Plzně je příznivý předpoklad pro další rozvoj zejména rodinného a rekreačního bydlení.

Ve zdejších pahorkatinném území na kyselých půdotvorných substrátech převládá monotónní biota, ochuzená o většinu teplomilných i troficky náročných druhů.

Ve zdejším území vyznívají teplomilné prvky šířící se z oblasti Českého termofytika od Pražské kotliny podél Berounky a jejích přítoků do Plzeňské kotliny. Přesto je zde slabé zastoupení enklávních a mezních prvků - teplomilných od východu (podél Třemošenského potoka) a západních migrantů. Potencionální vegetací jsou zde acidofilní a borové doubravy, ojedinělé ostrůvky dubohabřin, v hlubších údolích reliktní bory a bikové bučiny.

Charakteristické jsou přírodě blízké bory na méně navětrávaných podkladech. Dnešní lesy zde jsou převážně kulturní bory, v bezlesí dominuje orná půda.

Původní rekonstrukční vegetaci zde tvořily kyselé (acidofilní) doubravy s borovicí (*Quercion robori-petrae*). Jejich hlavní složku tvořila borovice s dubem (*Pinus sylvestris*, *Quercus petraea*, *Q. rubra*) s příměsí osiky (*Populus tremula*) a břízy (*Betula pendula*) v závislosti na půdním druhu (na lehčím substrátu převládla borovice, na těžším pak dub), keřové patro bylo chudé, s jeřábem (*Sorbus aucuparia*) a krušinou (*Frangula alnus*). Bylinný podrost byl odvislý od trofické a hydrické charakteristiky konkrétního území. Z významnějších prvků se zde kdysi vyskytoval např. zimozelen okolíkatý (*Chimaphylla umbellata*), ostřice vřesovištní (*Carex ericetorum*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), kručinky (*Genista tinctoria*, *G. germanica*), jestřábníky (*Hieracium lachenalii*, *H. sabaudum*, *H. laevigatum*, *H. umbellatum*), metlička (*Avenella-Deschampsia flexuosa*), kostřava (*Festuca ovina*), trojzubec (*Sieglingia decumbens*), dále pak rozrazil (*Veronica officinalis*), zlatobýl (*Solidago virgaurea*), vysoká kapradina hasivka (*Pteridium aquilinum*), příp. borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*). Dnes zde převažují borové monokultury a chudší zemědělské zornělé půdy.

V údolních nivách potoků se vyskytovaly úzké pruhy údolních luhů a olšin (*Alnetae glutinosa*).

Zdejší území z hlediska potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová Z. a kol.) přísluší do kyselé brusinkové borové doubravy (č. 38 – *Vaccinio vitis-idaeae* – *Quercion*), které tvoří světlé porosty blízké přirozeným jsou tvořeny dominantním dubem zimním, řidčeji letním (*Quercus petraea*, *Q. robur*) a borovicí (*Pinus sylvestris*). Často se též objevuje bříza (*Betula pendula*) a jeřáb (*Sorbus aucuparia*). Ve slabě zapojeném keřovém patru se kromě zmlazených dřevin stromového patra občas vyskytují nenáročné druhy (*Frangula alnus*, *Salix aurita*). Fyziognomii bylinného patra určují acidofyty, většinou chamefyty (*Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *Calluna vulgaris*) nebo trávy (*Deschampsia flexuosa*), příp. kapradiny (*Pteridium aquilinum*), ale i *Picea abies* s bohatým zmlazováním. Mechové patro bývá většinou zřetelně vyvinuto, např. *Pleurozium schreberi*, *Dicranum scoparium*, *Holocodium splendens*, *Hypnum cupressifolium*, *Leucobryum glaucum*, *Dicranum polysetum* aj. a lišejníky např.: *Cladonia rangiferina*, *C. islandica* aj. Porosty jsou druhově chudé a téměř zcela postrádají náročnější druhy. Častý je i výskyt *Sarothamnus scoparia*, lokálně *Trientalis europaea*.

Brusinková borová doubrava je edafickým klimaxem, chudých, velmi silně kyselých vysýchavých půd, odpovídajících oligotrofním kambizemím typickým nebo arenickým. Tyto lehčí půdy vznikají větráním minerálně chudých substrátů – kyselých pískovců, arkóz a slepenců, příp. terciérních a kvarterních písků a šterkopísků.

Typická diagnostická kombinace:

- E 3: *Pinus sylvestris*, *Quercus petraea*, *Quercus robur*, v menší míře *Betula pendula*, *Tilia cordata*, *Sorbus aucuparia*, *Picea abies*, *Abies alba*
- E 2: *Quercus petraea*, *Frangula alnus*, *Pinus sylvestris*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*, *Fagus sylvatica*, méně *Salix aurita*, *Sambucus nigra*, *Sambucus racemosa*, *Sarothamnus scoparius*
- E 1: *Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *Melampyrum pratense*, *Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*, *Luzula pilosa*, *Calamagrostis epigeios*, *Convallaria majalis*, *Calluna vulgaris*, *Melampyrum pratense*, *Pteridium aquilinum*
- E 0: *Pleurozium schreberi*, *Dicranum polysetum*, *D. scoparium*, *Leucobryum glaucum*, *Holocodium splendens*, *Hypnum cupressifolium*.

Náhradní společenstva:

- Lesní: borové a smrkové monokultury, řidčeji výsadby dubu zimního
- Keřová: porosty *Sambucus racemosa-Rubus idaeus*, nebo *Sarothamnus scoparius*
- Luční a pastvinná: vřesoviště s *Deschampsia flexuosa*, *Calluno-Vaccinietum*, méně *Plantago-Festucion ovinae*, *Violion caninae*
- Ruderální: podél cest *Tanaceto-Artemisietum vulgaris* a další společenstva třídy *Galio-Urticitea*
- Segetální: *Aphanion* (*Holco-Galiopsietum*, *Aphano-Matricarietum chamomillaeae*, *Spergulo-Scleranthetum annui*). Na polích výskyt *Apera spica-venti*.

Vzácné a ohrožené syntaxony: *Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*, a orné půdě *Scleranthetum annui*

Vzácné a ohrožené taxony: *Arnica montana*, *Erica herbacea*, *Pirola sp.div.*, *Trientalis europaea*, na písčích *Pulasatilla vernalis*, *Spergula morisonii*, v polních kulturách *Arsenoseris minima*, *Teesdalia nudicaulis*

Invazní a expanzivní druhy: *Deschampsia flexuosa*, *Holcus mollis*, *Rubus idaeus*, lokálně *Vaccinium myrtillus* a zejména *Reynoutris sp.*

Jako vývojové stádium jsou zde paseková společenstva s převládající *Deschampsia flexuosa*, *Holcus mollis*, *Hypericum perforatum* či *Pteridium aquilinum*, *Chamaenerion angustifolium*, křoviny s *Frangula alnus*, *Populus tremula*, *Betula pendula*, příp. *Rosa canina*.

V polohách vodních toků a lokalitách se stagnující vodou jsou potenciálně mapovány mokřadní olšiny (*Carici elongatae-Alnetum*) nebo jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*). Na bohatším substrátu ojediněle jsou polohy dubohabřin (*Melampyro-Carpinetum*), příp. bikových doubrav (*Luzulo albidae-Quercetum petraea*), ve stinných důlavách bikových bučin (*Luzulo-Fagetum*), příp. bikových jedlin (*Luzulo pilosae-Abietetum*).

Taxony pro tvorbu krajiny

- stromořadí: *Sorbus aucuparia*, *Betula pendula*, špatně rostoucí *Malus domestica*, zřídka *Robinia pseudoacacia*
- zatravnování: *Festuca ovina*, *F. trachyphylla*, *F. rubra*, *Agrostis capillaris*, *Anthoxantum odoratum*, *Nardus stricta*.

Sledované území vzhledem k dlouhodobé, relativně intenzivní hospodářské exploataci a to již od neolitu, zejména zemědělské a od středověku těžební, patří z přírodovědeckého hlediska k málo zachovalým územím. Vzhledem k relativně časně kolonizaci zdejšího území v rámci západních Čech, a to již od počátku 13. století a intenzivní zemědělské výrobě i těžbě nerostných surovin v blízkém okolí došlo k výrazným proměnám vegetačního krytu a skladbě aktuální flóry i fauny oproti původním společenstvům. Charakter aktuální flóry a fauny je výsledkem dlouhodobého vývoje vegetačního krytu ve zdejším území.

V území zcela převažuje zemědělská orná půda, přičemž se zde vyskytují spíše menší selské lesíky, ojediněle malé remízky. V aktuální vegetaci převažují kulturní agrocenózy neboť bohatší půdy aluvií jsou již od pradávna zemědělsky využívány. Intenzifikací zemědělství došlo k likvidaci velké části trvalého travního fondu a k likvidaci velké části rozptýlené dřevinné zeleně. V aktuální vegetaci převažují kulturní agrocenózy. Intenzifikací zemědělství došlo k likvidaci velké části trvalého travního fondu a k likvidaci velké části rozptýlené dřevinné zeleně.

V okolí Třemošenského potoka jsou dřevinné doprovody - s dominancí olše (*Alnus glutinosa*) a vrby křehké (*Salix fragilis*), příp. jasanu (*Fraxinus excelsior*), v roklinách příp. jasanové olšiny (*Fraxineto - Alnetum*).

V nivních polohách se pouze omezeně vyskytují trvalé travní porosty, neboť větší část jich byla zorněna. Louky ve zdejším území jsou převážně kulturní až polokulturní, s menší druhovou pestrostí. V lučních porostech se vyskytují především typické mezofilní druhy, např. ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), ovsík pýřitý (*Helictotrichon pubescens*), trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*), lipnice luční (*Poa pratensis*), srha říznačka (*Dactylis glomerata*), tomka vonná (*Anthoxantum odoratum*), lipnice (*Poa pratensis*), jilek (*Lolium perenne*), kostřava (*Festuca pratensis*, *F. rubra*, *F. ovina*), bojínek (*Phleum pratense*), jetel (*Trifolium repens*, *T. pratense*), pryskyřník (*Ranunculus repens*), kyseláč (*Acetosa pratensis*), kakost (*Geranium pratense*), pampeliška (*Taraxacum sect. Ruderale*), řebříček obecný (*Achillea millefolium*), toten (*Sanquisorba officinalis*), zvonek rozkladitý (*Campanula patula*). Fytcenologicky přísluší mozaika lučních společenstev do svazu *Arrhenatherion* a v mokřadních polohách do svazu *Calthion*. Na březích vodních ploch se vyskytují chrastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*), ostřice (*Carex sp.*), pcháč (*Cirsium palustre*), ojediněle orobinec (*Typha angustifolia*), karbinec evropský (*Lycopus europaeus*) aj.

Lesní porosty jsou z převážné části tvořeny uměle založenými borovými, výše pak smrkovými, níže ojediněle i dubovými kulturami, se zásadně proměněným keřovým a bylinným patrem. Dominantní dřeviny tedy tvoří borovice lesní (*Pinus sylvestris*), smrk ztepilý (*Picea abies*), doprovodné dřeviny tvoří duby (*Quercus robur*, *Q. petraea*), klen (*Acer pseudoplatanus*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), dále pak bříza (*Betula pendula*), lokálně trnovník (*Robinia pseudoacacia*) a ojediněle lípa (*Tilia cordata*). V keřovém podrostu se lokálně vyskytuje jeřáb (*Sorbus aucuparia*), bříza (*Betula pendula*), bez černý (*Sambucus nigra*) i bez hroznatý (*Sambucus racemosa*), řídce krušina (*Frangula alnus*) a okrajově líska (*Corylus avellana*), ostružiník (*Rubus fruticosus sp. agg.*) a maliník (*Rubus fruticosus*). V bylinném patře jen málo druhů, např. jestřábník lesní (*Hieracium sylvaticum*), metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), bika (*Luzula albidula*), lokálně brusnice či borůvka (*Vaccinium vitis-idaea*, *V. myrtillus*), vřes (*Calluna vulgaris*), starček (*Senecio nemorensis*), jahodník (*Fragaria vesca*), černýš (*Melampyrum nemorosum*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), lipnice hajní (*Poa nemorosa*) a kapradiny (*Athyrium filix-femina*, *Polypodium vulgare*).

Liniová společenstva silnic tvoří torza někdejších alejových doprovodů, např. klen (*Acer pseudoplatanus*), topol (*Populus nigra Italica*), slivoň (*Prunus domestica*), jabloň (*Malus domestica*), měně pak třešeň (*Padus avium*), jasan (*Fraxinus excelsior*) aj. Liniová společenstva polních cest často tvoří trnky (*Prunus spinosa*), s vtroušenými

hlohy (*Crataegus oxyacantha*), bez černý (*Sambucus nigra*), růže (*Rosa canina*), pámelník bílý (*Symphoricarpos albus*) aj.

Ve sledovaném území je řada eutrofizovaných lokalit, např. lemové doprovodné porosty u komunikací, lemy polních honů a v některých případech i porostní lemy remízku a lesíků, kde převládají ruderalní a nitrofilní druhy, např. kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), bez černý (*Sambucus nigra*), pcháč oset (*Cirsium arvense*), pýr (*Elytrigia repens*), heřmánkovec (*Tripleurospermum maritimum*), bodlák obecný (*Carduus acanthoides*), svízel (*Galium mollugo*), měrnice černá (*Ballota nigra*), konopice dvouklanná (*Galeopsis bifida*), lopuch (*Arctium lappa*), laskavec (*Amaranthus sp.*), vratič (*Tanacetum vulgare*), pelyněk (*Artemisia vulgaris*) aj. Lemová společenstva zblokováných honů a komunikací vytváří především ruderalní nitrofilní vegetace.

V urbanistické zeleni se často vyskytují kdysi módní druhy jírovec (*Aesculus hippocastaneum*) a trnovník (*Robinia pseudoacacia*). Ve veřejné i soukromé okrasné zeleni je vysazována celá plejáda dalších okrasně pěstovaných exotických dřevin a dalších rostlin.

Současné cennější porosty se lokálně vyskytují pouze na algonkických horninách, kde na skalních výchozech, příp. sutích se uplatňují skalní a suťová společenstva s dubem a habrem. Teplomilné prvky se zde vyskytují zcela ojediněle na vhodných expozicích.

Podrobnější specifikace aktuálních zástupců flóry v území vč. dřevin je obsažena v průzkumech a rozborech.

Aktuální skladba fauny v území odráží složení vegetace, úživné a pobytové možnosti a další antropické vlivy ve sledovaném území. Plzeňský bioregion je charakteristický ochuzenou faunou hercynské zkulturně krajiny s mozaikou polí, lesů a luk. V území převládají běžní živočichové smíšených lesů. Savci, ve zdejších území, jsou prezentováni především běžnými druhy kulturní krajiny, resp. kulturních stepí. Z vysokých druhů lovné zvěře se v území vyskytuje vedle srnčí zvěře, která se relativně dobře adaptovala na velkoplošné agroecenózy, relativně hojně i černá zvěř, tj. prase (zejména ve větších lesních komplexech). Drobná lovná zvěř, zajíc, bažant a koroptev se v území vyskytuje sporadicky, bažanti převážně z umělého odchovu. Relativně běžným druhem lesů je i liška.

Ornitofauna v území má průměrnou diverzitu a zahrnuje obecně rozšířené druhy listnatých lesů. K běžným druhům přísluší např. pěnkava obecná, skřivan polní, strnad obecný aj. V nezalesněném území dokumentují např. stavy ťuhýka obecného stupeň zachovalosti rozptýlené zeleně, která je kostrou ekologické stability a jež tvoří přirozené koridory a niky v zemědělských plošinách. Z dravců se vyskytuje především káně, lovíci drobné hlodavce nad polními agroecenózami. Na některých rybnících hnízdí i kachny. Z pěvců se vyskytuje běžná druhová struktura.

K významnějším živočichům zde přísluší obojživelníci, vyskytující se především ve vodních plochách, např. druhy skokanů, ropucha a kuňka a snad zde býval i čolek. Z plazů se v území vyskytují ohrožené druhy ještěrek, slepýš a zmije. U přirozeného zarybnění došlo v důsledku jejich znečištění k druhovému a populačnímu poklesu v rybnících převládá vysazený kapr. Společenstva bezobratlých živočichů jsou nejcennější v pobřežních biotopech, příp. mezích a remízcích (užší škála denních motýlů, brouci).

Podrobnější specifikace zástupců flóry je obsažena v průzkumech a rozborech.

PP Příšovská homolka

Nenápadný, mírně klenutý a zčásti zalesněný pahorek je lokalizován asi 40 m vysoko nad nivou Všerubského (Třemošenského) potoka (Třemošenky) po pravé straně silnice z Příšova do Nevřeně. Lokalita zaujímající plochu 118 x 67 m byla v jz. svahu sopky, v zářezu silnice z Příšova do Nevřeně, odkryta těžbou tufogenních hornin před r.1933, které se těžily jako šterk, škvára a stavební kámen. Po těžbě pevnějšího materiálu ze žil zbyly u silnice chodbovitě rýhy v šířce 1,5 – 2 m. Jedná se o pěknou ukázkou povrchové sopečné činnosti, která je v ČR poměrně vzácná.

Reliktní lokalita zdejší třetihorní čedičové sopky je výjimečným dokladem tercierní vulkanické činnosti v blízkosti Plzně. Její postavení v rámci permokarbonu Plzeňské pánve je ojedinělé. Lokální erupce na Homolce u Příšova je nejjihnějším výskytem neovulkanitů v Českém masivu. Geneticky náleží zdejší výlev mezi ojedinělá drobná tělesa neovulkanitů na jižní periferii vulkanického centra Doupovských hor, s nimiž má pravděpodobně společný „magmatický krb“. Příčina ojedinělé erupce Příšovské homolky je zřejmě tektonická. Zdejší lokalita je na křížení velkého příčného zlomu, vedoucího v ose Třemošenky od Všerub k Plzni (který je pravděpodobně odrazem tektonické stavby podloží pánve), jejichž pokračováním je tzv. žihelská brázda na severu). Podle Bareše (1939) způsobil zdejší erupci styk magmatu se zvodněnými partiemi permokarbonu.

Příšovská homolka je formou povrchové sopečné činnosti explozivního charakteru, která je v Českém masivu vzácná, ba přímo ojedinělá. Je třetí nejmladší západočeskou sopkou (po Komorní a Železné hůrce). Její vznik lze zařadit do II. až III. sopečné fáze terciéru Českého masivu. Kopecký (1964) rozdělil neovulkanismus Českého masivu do tří fází:

- I. hlavní sopečná fáze ve spodním miocénu
- II. sopečná fáze ve svrchním miocénu až pliocénu
- III. sopečná fáze ve svrchním pliocénu až kvarteru.

Postavením a stářím je Příšovská homolka příbuzná Vinařické hoře u Kladna. Výskyty neovulkanitů na Manětínsku a Tepelsku jsou výlevné a povrchové formy, náležející do I. sopečné fáze.

Winkler (1911), Bareš (1959) a další autoři předpokládají u Příšovské homolky dvě časově oddělené fáze sopečných erupcí, při nichž byly vyvrženy vrstvy tufů a aglomerátů. Usuzují tak z dvojího charakteru pyroklastických hornin. Další autoři však uvažují, že vzhledem k malému rozsahu je pravděpodobnější jednorázová exploze, kdy vznik vrstev sopečných popelů a tufů by spadal do časově blízkého období vzniku komínových brekcií, přičemž je sopku možno označit jako sopečné embryo.

Vrstvy tufu byly místy proráženy žilami vyvřeliny složením odpovídající čedičové hornině nefelinitu. Sopečný komín je vyplněn vulkanickou brekcií, tj. stmelnými úlomky starších vyvřelin, třetihorních jíílů, křemenců, sopečným popelem, struskou, lapili a dalšími pyroklastiky vyvrhovanými během erupcí na povrch. Po uložení tufogenních hornin na obvodu tělesa, kde vytvořily úzký val, došlo k zasypání jícnu tělesa hrubším pyroklastickým materiálem, žhavými sopečnými bombami a úlomky podložních hornin, které dohromady vytvořily komínovou brekcií.

Výplň Příšovské homolky tvoří v podstatě tři typy hornin:

- Vrstvy sopečných popelů a tufů na obvodu tělesa. V povrchových partiích jsou zbarveny do červena zvětrávajícími železitémi sloučeninami. Místy obsahují sopečné bomby. Ve zjílovatělé hmotě tufů zřejmě převažuje montmorillonit (který vzhledem ke své krystalické struktuře silně saje vodu)
- Komínové brekcie, jež vyplňují někdejší jícen a sopouch sopky. Jsou to navzájem stmelené úlomky vyvřelin, xenolity křemene, křemenců a kausticky přeměněných třetihorních jíílů a dalším pyroklastickým materiálem – sopečný popel, struska, lapilli, bomby apod. Na puklinách komínové brekcie byl zjištěn limonit (hnědel) a psilomelan.
- Žíly čedičové horniny, které prorážejí komínovou brekcií, tvoří výplň starých trhlin. Jejich průběh je dobře patrný, neboť jejich pevná hmota byla vylámana při někdejší těžbě. Mocnost žil je 1 – 1,5 m, jejich průběh je svislý (naměřené směry byly 32°, 128°, 140° a 98°. Na puklinách byl zjištěn aragonit (Bareš 1959).

Svrchněpliocenní stáří sopky vyplývá ze superpozice na spodnomiocenních sedimentech a dále ze stáří stromů, jež byly při výbuchu pohlceny pyroklastickým materiálem. Zvláštností je tedy velké množství zachovalých dřev v tufech, které také dokládá, že k erupci a uložení tufů došlo v lese. Úlomky dřev nejsou většinou zuhelnatělé, hojná jsou dřeva limonitizovaná. V analýze byl zjištěn pro dnešní období exotický jehličnan patisovec evropský - *Glyptostrobus europaeus*.

Od vzniku sopky po recentní období probíhala na Příšovské homolce denudace, takže následně lokalita zdejší sopky ztratila svou morfológickou samostatnost a tvoří dnes jen nepatrnou vyvýšeninu, která je součástí svahu, tvořeného permokarbonskými horninami. Západní křídlo sopky bylo zcela denudováno. Menší, morfológicky zcela nenápadný výskyt tufů ležící cca 300 m sz. od Příšovské homolky, který byl v minulosti mělce odkryt, není součástí PP.

Dle petrografického popisu žilné čedičové horniny, na základě mikroskopické analýzy (Bareš 1959), vyplývá, že se jedná o olivinický nefelinit s hauynem (nikoliv o augitit). Skladba zdejších pyroklastik je následující:

Čedičová hornina: nefelinit s olivínem

- Minerály: a) vyrostlice: pyroxen, olivín, magnetit
- b) základní hmota: pyroxen, magnetit, nefelín
- c) mandle: zeolit, kalcit
- k) sekundární: železitá hmota, chlorit

Tufogenní hornina: nefelinit

- Minerály: a) vyrostlice: pyroxen, magnetit
- g) základní hmota: pyroxen, magnetit, nefelín
- h) mandle: zeolit
- i) sekundární: železitá hmota, chlorit.

Podrobnější informace jsou v průzkumech a rozborech.

Klimatická charakteristika

Klimaticky přísluší sledované území do mírně teplé oblasti MT 11, která je v nižších polohách Plzeňské pahorkatiny. Léto zde bývá dlouhé, teplé a suché, zima je krátká, mírně teplá a velmi suchá, s krátkým trváním sněhové pokrývky. Přechodné období je krátké, s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem. Zdejší klima se vyznačuje větší oceanitou (vyšší oblačností, nižším slunečním zářením, menším teplotním kolísáním, zvýšenými frontálními poruchami).

Srážkově je území podnormální (v dešťovém stínu), s celoročními srážkami cca 525 mm (Plzeň 518 mm). Srážkový úhrn ve vegetačním období (IV-IX) činí cca 375 mm, v zimním období (X – III) pak cca 250 mm. Rozdělení srážek je v důsledku rozdílné cyklonální činnosti velmi nerovnoměrné.

Počet dnů se srážkami 0,1 mm a více bývá cca 150 za rok
Počet dnů se srážkami 1 mm a více bývá cca 95 za rok
Počet dnů se srážkami 10 mm a více bývá cca 10 za rok.
Maximum srážek, hlavně bouřkových, bývá v červnu až srpnu.

Průměrný průběh srážek v jednotlivých měsících mívá následující chod:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
26	24	28	39	58	65	73	65	45	36	29	30

Maximální srážky za 24 hodin bývají v jednotlivých měsících následující:

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
15,5	16	22	44	47,5	67,5	59	51	41,5	38	26,5	20

Počet dnů se sněžením bývá cca 34,5 za rok
Počet dnů se sněhovou pokrývkou bývá cca 35 -55 za rok
Průměrná max. výška sněhové pokrývky bývá do 10 cm.
Průměrné maximum sněhové pokrývky bývá v jednotlivých měsících následující:

I.	II.	III.	IV.
13	13	8	18

Maximum výšky sněhu činí 47 cm. Základní tíha sněhové pokrývky na vodorovnou plochu činí 0,5 kN/m². V důsledku větší oceanity klimatu Příšova se snižuje doba trvání sněhové pokrývky a tím i její mocnost a zvětšuje se podíl kapalných srážek oproti sněhovým v zimním období. Při hodnotě výparů cca 400 mm/rok činí specifický odtok z území cca 3,27 l/s/km², z toho podzemní 1,1 l/s/km². Langův dešťový faktor je 73.

Teplotně je území normální s celoročními průměrnými teplotami cca 7,7^o C (Plzeň 7,8^o C). V důsledku vyšší oceanity klimatu dochází ke zmiřování extrémních teplot zimního a letního období a tím i ke snížení roční teplotní amplitudy, dále ke zvýšení četnosti teplotních inverzí při nástupu teplých front. Extrémní teploty činí + 36^oC, (v VI) a - 32^oC (v II).

Průměrný měsíční chod teplot bývá přibližně následující (dle stanice Plzeň – Doudlevice v l. 1901 - 50:

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
-2	-1	2,9	7,3	12,8	16,1	17,8	16,7	12,9	7,7	2,7	-0,8

Průměr denních teplotních maxim a minim je v jednotlivých měsících následující:

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
0,2	2,8	8,1	13,6	18,7	22,2	24,1	23,5	20,1	12,7	6,2	1,4
-4,6	-4	-1,4	2,1	6,6	9,8	11,7	11,3	8,2	3,8	0,8	-3,5

Průměrné teploty v lednu činí - 2 až - 3° C
Průměrné teploty v dubnu činí 7 až 8° C
Průměrné teploty v červenci činí 17 až 18° C
Průměrné teploty v říjnu činí 7 až 8° C
Průměrný počet tropických dnů (s teplotami nad 30° C) zde bývá 9,5
Průměrný počet letních dnů (s teplotami nad 25° C) zde bývá 45

Období s teplotami nad 15 ⁰ C zde bývá	93 dnů (29.5 - 29.8)
Vegetační období (s teplotami nad 10 ⁰ C) zde bývá	158 dnů (30.4.-2.10.)
Velké vegetační období (s teplotami nad 5 ⁰ C) zde bývá	217 dnů (30.3.-1.11.)
Bezmrázé období (s teplotami nad 0 ⁰ C) zde bývá	78 dnů (7.12. - 22.2.)
Průměrný počet mrazových dnů (s teplotami pod 0 ⁰ C) bývá	115 – 120 dnů
Průměrný počet ledových dnů (s nejn. teplotou pod 0 ⁰ C) bývá	30 – 40 dnů
Promrzání půd v normálních zimách zde bývá do 20 cm, v tuhých zimách	do 80 cm.

V údolních polohách Třemošenského potoka jsou inverzní polohy.

Sluneční záření v důsledku zvýšené oceanicity je zde spíše nižší a činí cca 1500 hodin za rok. Jeho délka a intenzita jsou sníženy vlivem oceánického charakteru podnebí. Nejvyšší oblačnost zde bývá koncem roku (listopad a prosinec), nejnižší oblačnost bývá v září (v souvislosti s četným výskytem anticyklón nad střední Evropou). Od dubna do září oblačnost během dne se vzrůstající turbulencí přibývá, přičemž maximum bývá v odpoledních hodinách a minimum bývá v noci s ustáváním turbulence. V zimním období je největší oblačnost v ranních hodinách v souvislosti s výskytem mlh, přičemž minimum je opět v noci. Průměrné měsíční rozvržení slunečního záření bývá následující:

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
45	71	124	132	194	199	196	180	143	94	39	32

Průměrný počet jasných dnů v roce bývá	30 - 50
Průměrný počet zamračených dnů v roce bývá	120 - 165
Průměrný počet dnů s mlhou v roce bývá	61
Průměrný počet dnů s bouřkou v roce bývá	20 - 25.

Průměrná oblačnost činí téměř 70 % a její průměrný měsíční chod bývá následující:

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
80	72	61	63	61	64	63	58	57	71	84	82

Globální záření je 3720 MJ/m².

Převládající vzdušné proudění v území je západní, jihozápadní a severozápadní, podíl bezvětří (calm) je relativně četný a činí cca 20 %. Zvýšené průvanné proudění probíhá údolím Třemošenského potoka. Četnost jednotlivých směrů větrů bývá následující (v %):

S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	calm
5	10	6	5	5	15	18	13	20

Vítr o rychlosti do 1,7 m/s vane s četností 59,99 % v průběhu roku, poměrně často vane vítr o rychlosti do 5 m/s - s četností 34,68 %, nejméně častý je vítr o rychlosti do 11 m/s - s četností 5,33 %. Průměrná rychlost větru zde bývá 2,3 m/s.

Maximální měřený náraz větru byl 37 m/s, max. tlak 86 kp/m², základní tlak větru $w_0 = 0,55$ kN/m². Průměrný počet dnů se silným větrem a vichřicí bývá 33 v roce. Zcela mimořádná vichřice postihla severní okolí Plzně kolem Krkavce v neděli 11.7.1999, kdy došlo k rozsáhlým polomům v okolních lesích a zničení úrody řady ploch obilnin kroupami.

Nejbližší meteostanice bývala v Bolevci (srážkoměrná), Radčicích, Hromnicích, Horní Bělé a Úlicích.

Urbanistická hygiena, veřejné zdraví, hluk, znečištění ovzduší, rekreace

Kvalita ovzduší je ve sledovaném území průměrná, lokální znečištění způsobují v topné sezóně domácí topeniště obce vzhledem k inverzní poloze, k dílčím dálkovým přenosům exhalátů dochází jen velmi vzácně (nejbližší industriální lokality jsou východně v krajském městě Plzni - vzdálenost 9 km a obalovna živice v Nové Hospodě – 2 km). Méně příznivé situace nastávají v inverzní poloze pouze v topné sezóně. V území jsou spíše nižší průvanné a rozptylové předpoklady. Zhoršené rozptylové podmínky, tj. třída stability ovzduší 1. a 2 se vyskytují s četností 10,57 % a 18,76 %, tedy přibližně ve 30 % celkové doby roku. Nejčastěji se vyskytuje 3. třída stability ovzduší - izotermní s četností 31,44 %. I v širším okolí dochází k výraznému snižování imisí, obdobně jako generálně v ČR.

Kvalita životního prostředí je ve zdejší území dobrá. Hygienické ohrožení způsobují lokální topeniště v obci na fosilní paliva v topné sezóně (zimní období), příp. v inverzních situacích (údolí Třemošné) a dílčí přenosy exhalátů a místní výrobní provozy. Urbanistická hygiena prostředí je dále narušována v bezprostředním okolí průtažného aglomeračního silničního okruhu II/180.

Pohodovou kvalitu životního prostředí sídel snižuje nedostatečná úroveň a zanedbanost veřejné urbanistické zeleně a narušená krajinná struktura zdejšího území.

Pro formování zdejší zemědělské krajiny je dominantním faktorem rozložení, velikost a tvary polních tratí. Pozitivní úlohu zde mají dochované pruhy trvalých travních porostů, ojedinělé části zachovaných mezí a úvozů polních cest, torza roztroušených doprovodů vodních toků a dále i nečetné remízky a ovocné aleje u silničních komunikací, jež svým měřítkem tvoří charakteristickou složku zdejšího krajinného obrazu. Proto je alespoň ve specifických polohách a lokalitách hledáno řešení, jež ve shodě s potřebami udržení ekologické vyváženosti, úrodnosti a obytnosti krajiny zabezpečí příznivou vhodnou krajinnou strukturu s přijatelnými prostorovými a výškovými měřítky, šetrné a racionálně využívající potenciální hodnoty přírodního a životního prostředí a přírodní zdroje zdejšího krajinného prostředí.

Urbanistická hygiena prostředí je dále poněkud narušována v bezprostředním okolí těžby šterkopísků. V ÚP je sledováno splnění zák. č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší. Potenciální ohrožení vytváří radonová rizika v místech probíhajících tektonických poruch.

Rekreační aktivity mají potenciální prostor v blízkém přitažlivém okolí, jak atraktivních vrchů, tak údolí Třemošenky. Území obce je přitažlivé i pro rekreační pobytové aktivity, takže na lesním okraji směrem k Příšovské homolce vznikla chatová osada. V současnosti je zde více než 20 objektů využíváno k soukromé rekreaci. Severně od území obce prochází zeleně značená turistická cesta z Kaznějova do Všerub. Obec Příšov nemá dostatečně rozvinuté vhodné aktivity rekreace a cestovního ruchu a nemá potřebnou vybavenost. Zatím individuální rekreace v obci byla uskutečňována převážně v plochách soukromých zahrad u rodinných domů, ambulantně u požární vodní plochy (ambulantně využívané jako koupaliště) a u hřišťové plochy a v chatové osadě. V obci zatím nebyla vybudována urbanistická zeleň. V obci jsou torza významnějších soliterních stromů, u komunikací zbytky doprovodných alejí.

Vývoj krajiny, stav urbanistické a krajinné zeleně

Krajina kterou osídlil člověk je z hlediska její funkce ekosystémem, tedy prioritně podléhá ekologickým principům a zákonitostem (jež jsou dokonce nadřazeny nad společenské a ekonomické principy a zákonitosti). Tyto významné pohledy jsou doposud zanedbávanou potřebou řešení rozvoje obce. Základní prioritou krajinné a environmentální koncepce rozvoje obce je trvale udržitelný vývoj a to jak environmentální, tak ekonomický a sociální.

Základním krajinnotvorným i sídlotvorným činitelem je na území obce terénní konfigurace, bioklima a dochovaná torza rozptýlené krajinné zeleně. Obec Příšov je lokalizována v údolí Třemošenského potoka, v Plzeňské pahorkatině, doposud v relativně vyvážené krajině.

V okolí obce je vyšší dynamika reliéfu, neboť obec je umístěna ve žlabovitém terénu, na jehož dně protéká Třemošenský potok. Díky terénní konfiguraci je v bezprostředním okolí obce zčásti zachována

někdejší struktura zemědělských pozemků členěných liniemi a skupinami trvalé krajinné zeleně. Místní krajina obce je doposud v relativní rovnováze, přestože krajinná struktura a sekundárně i ekologická úroveň administrativního území obce Příšov byla v poválečném období nepříznivě dotčena rozsáhlou agrarizací venkovské krajiny v bezprostředním zázemí sídla. V okolí obce Příšov jsou dnes zorněné půdy ve zblokovaných rozsáhlých polních honech, přičemž došlo k výraznému snížení biodiverzity při likvidaci převážného podílu trvalé rozptýlené zeleně. Přesto však environmentální hygienická i pohodová úroveň zdejšího sídelního prostoru i přes sníženou ekologickou stabilitu je doposud příznivá, neboť v okolí zdejšího sídla jsou dochovány lesní komplexy. V Příšově byl od poloviny 18. století do poloviny 20. století v podstatě udržován základní rozsah současné parcelní struktury. Krajinnou dominantou bližšího krajinného území je vrch Krkavec, v blízkosti obce vymezena přírodní památka Příšovská homolka, nepříznivé jsou místní nerekulturní odvaly u pískovny. Příznivý charakter krajiny je narušován povrchovou těžbou šterkopísků nad zastavěnými plochami obce Příšov.

Záměrem koncepce rozvoje venkovského prostoru je vytvářet předpoklady pro novou orientaci rozvoje venkova a zlepšování kvality života venkovské populace, včetně vytváření podmínek pro diverzifikaci činností podle místních podmínek. Zemědělci, správci přírodních území a další majitelé půdy by se měli stát ryzími venkovskými podnikateli, kteří produkují kvalitu biologické rozmanitosti a krajiny jako normální obchodní objednávku. Tento nový přístup si vyžaduje významné změny v politice a myšlení veřejnosti i sféry zemědělství, což vyžaduje více veřejno-soukromých partnerství mezi odvětvími ekonomiky, biodiverzity a financí.

Zachování kulturní krajiny, obnovování biodiverzity a ochrana půdy a vody a zachování venkova představují principy krajinné a environmentální koncepce ÚP v souladu se základními dlouhodobými cíli EU. V koncepci územního plánu se uplatňuje strategie Evropské unie, založená na tzv. Evropském modelu zemědělství, tj.:

- celoplošně provozované multifunkční zemědělství, konkurenceschopné v produkci soukromého zboží a zároveň šetrné k životnímu prostředí
- zemědělství založené na malém a středním podnikání rodinného typu
- provázání rozvoje zemědělství s rozvojem venkova
- produkce kvalitních potravin při respektování stále přísnějších standardů jejich bezpečnosti a způsobů jejich výroby.

Rozvoj urbanistických složek a funkcí na území obce je regulován v zájmu zlepšení úrovně obytného, životního a přírodního prostředí a ochrany doposud zachovaných relativně přírodních lokalit. V území budou respektovány významné krajinné prvky, údolí Třemošenského potoka je navrhováno k revitalizaci ve vazbě na zohlednění prvků ÚSES a protipovodňová opatření. K zachování narušené, avšak nezbytné ekologické stability byl navržen územní systém ekologické stability, který sleduje i obnovu významných původních přírodních prvků. Vymezené prvky ÚSES jsou uvedeny v další kapitole.

K zajištění potřeb rekreačních aktivit je sledováno využívání potenciálních možností zdejší krajiny, ale i úprava vymezených rekreačních a sportovních ploch. Pro zlepšení pohodové úrovně místních částí pro trvalé obyvatelé a přitažlivosti pro návštěvníky i investory je sledováno zvýšení pohodové úrovně a zatraktivnění centra obce a významných částí sídla, např. vybudování nové vodní plochy, lesoparková úprava u pomníku Mistra Jana Husa, úprava okolí památkových objektů a ploch veřejné urbanistické krajinné zeleně a stávajících veřejných prostor.

Z krajinářského hlediska je možno území v okolí obce označit jako převážně antropogenní území s převahou agrarizovaných zorněných půd a nedostatečným podílem trvalých přírodních prvků. Západní a východní okraj řešeného území má charakter relativně harmonického území s vyváženým podílem přírodních a civilizačních prvků.

Ve snížených polohách agrarizované plošiny převládají zorněné půdy, přičemž lesy zůstaly jen na méně úrodných návrších a hřebenových polohách. V řadě případů se holé, zorané táhlé svahy dostaly na obzorovou linii horizontu. Ještě v nedávné minulosti byla jednotvárnost zdejších polí bohatě vyvážena rozptýlenou trvalou zelení, provázející

úvaly vodních toků spolu s vysokým podílem trvalých travních porostů (drnového fondu), resp. lučních pásů v inundančních polohách a typických obecních pastvisků zvaných „draha“. Lesy byly z velké části přeměněny na hospodářské smrkové, výjimečně i borové monokultury. K pestrosti zdejší krajiny přispívaly vodní plochy, jež se dochovaly jen z malé části. Ve zdejším zemědělském území se vyvinuly větší domény směrem k Plzni, dominikální půdy měly značný podíl ve směru ke Kokořovu, Nekmíři a Horní Bříze, lesy byly převážně „panské“. Voluptuární krajinné úpravy v okolí byly omezeny jen na blízké okolí Kokořovského dvora, Všerubského hradu a kostela a rozsáhlejší ve vazbě na Nekmírský zámek (s parkem, dvorem, bažantnicí, hájovnou a kaplí).

Pro formování zdejší zemědělské krajiny je dominantním faktorem rozložení, velikost a tvary polních tratí. Pozitivní úlohu zde mají dochované pruhy trvalých travních porostů, ojedinělé části zachovaných mezí a úvozů polních cest, torza roztroušených doprovodů vodních toků a dále i nečetné remízky a ovocné aleje u silničních komunikací, jež svým drobným měřítkem tvoří charakteristickou složku zdejšího krajinného obrazu. Relativně harmonický ráz a výraz zdejší krajiny, zdůrazňující obytnost zdejšího území byl narušen neúměrně rozsáhlým scelováním a rozoráváním půdy, což je patrné např. z mapy historické využití zdejšího katastrálního území. Bohaté vegetační břehové doprovody byly u Všerubského a Nekmírského potoka částečně narušeny regulacemi. Tímto způsobem došlo v údolních polohách k vytvoření typu antropogenní výrobní a sídelní krajiny s převažujícími exploatačně civilizačními vlivy s menší krajinářskou hodnotou a sníženou územní ekologickou stabilitou. Část zorněných ploch s vyššími spády je erozně ohrožena. Proto je nanejvýš potřebné alespoň ve specifických polohách a lokalitách hledat řešení, jež ve shodě s potřebami udržení ekologické vyváženosti, úrodnosti a obytnosti krajiny zabezpečí příznivou vhodnou krajinnou strukturu s přijatelnými prostorovými a výškovými měřítky, šetrně a racionálně využívající potenciální hodnoty přírodního a životního prostředí a přírodní zdroje zdejšího krajinného území. Jedná se např. o liniové doprovody vodotečí, obnovu vodních ploch, vytváření vegetačních doprovodů polních cest, funkční tvorbu urbanistické zeleně sídel atd.

Veřejná krajinná a urbanistická zeleň

Obec Příšov nemá odborně založenou urbanistickou zeleň. Zejména podél potoka je rozptýlená krajinná zeleň. V návaznosti na ÚPD je nutno zpracovat studie úprav volných ploch obce a trvalou zeleň koncepčně doplnit v souladu s územním plánem.

U komunikací jsou zbytky doprovodných alejí, v centru vsi torza významnějších dožívajících dřevin, na obec navazuje náletová zeleň na býv. těžebních plochách a haldách. Prvky rozptýlené a doprovodné krajinné zeleně jsou značně omezené, dožívající a nesoustavné, výrazně omezené scelováním polních bloků.

Menší snahy o vytvoření veřejné urbanistické zeleně byly soustředěny u návěsní kapličky a památníku padlým a v okolí mostu přes Všerubský potok, nověji u prodejny smíšeného zboží a kluziště. Zde je však potřebné návazným koncepčním návrhem zajistit příznivou funkční, programovou a kompoziční strukturu veřejné urbanistické zeleně a urbanistických parterů. Zatím tvoří plochy urbanistické zeleně především plochy soukromých zahrad u rodinných domů. V obci jsou pozůstalé významnější solitérní stromy (lípy, jírovce), při silnicích k obci jsou mezernaté doprovodné ovocné převážně dožívající aleje (jabloně s výčetními průměry 20-30 cm, třešně a švestky). Na několika místech dožívají kdysi módní, křivolaké akáty trnovníky - *Robinia pseudoacacia*, místně byly vysázeny rychlerostoucí exotické pyramidální topoly - *Populus nigra Italica* (u silnice do Všerub). V okolí Všerubského potoka a jeho přítoků plní doposud nejvýznamněji doprovodnou funkci relativně mohutné nízko rozvětvené vrby křehké - *Salix fragilis* a olše - *Alnus glutinosa*, někdejší mohutné typické druhy těchto poloh, topol bílý - *Populus alba* a vrba bílá - *Salix alba* se prakticky nedochovaly, relativně větší podíl se zachoval jasanů - *Fraxinus excelsior* u vodotečí v zástavbě. Z letitých vzrostlých stromů je jistý podíl zachovalých typických domácích lip - *Tilia cordata*, např. několik mohutnějších lip na návsi u kapličky, zcela nedostatečný je podíl vhodných kosterních dřevin - dubů. Celkově je patrná absence koncepce tvorby zeleně, nedostatečná odbornost při zakládání zeleně (např. při používání dřevin - akáty, smrky, jeřáby, topoly aj.). Nezbytnou regeneraci vyžaduje prostor návsi, vodní plochy, hřiště - kluziště, doprovody potoků a komunikací a zejména je nutné doplnění zeleně u novějších zemědělských areálů.

Rekreace byla zatím v Příšově uplatňovaná jako individuální převážně v plochách soukromých zahrad u rodinných domů a zahrádkové osadě. Drobná místní rekreace kromě rodinných zahrad se uskutečňuje na hřišti, příp. Vodní ploše a blízkých lesních okrajích. Cestovní ruch je vázán na objekt místního

pohostinství, kde je i soukromý penzion. Agroturistika zde zatím není provozována. V katastrálním území obce je vyhovující podíl relativně přírodních ploch, přírodní a kulturně historické atraktivity tvoří "Příšovská sopka" při okraji území obce, rekreačně sportovní plochy (hřiště v lese) a blízké trasy turistických značených cest (nad údolím Třemošné prochází zeleně značená turistická cesta z Plzně přes Bolevecké rybníky a vrch Krkavec na Kokořov a Všeruby, kde ji křížuje modře značená turistická cesta z Města Touškov na Vrtbu a Spankov. Turistické cesty se kříží na Krkavci, v Čemínech a ve Všerubech).

Ekologická stabilita území

Ekologická stabilita zdejšího krajinného území byla narušena značným zorněním půdního fondu, takže významnou problémovou ekologickou vazbou v území obce je nízký podíl kvalitní trvalé zeleně. V zájmovém území došlo jak k likvidaci vyššího podílu trvalých travních porostů, tak dřevinné rozptýlené zeleně.

Ekologicky významné segmenty krajiny, resp. tzv. ekologická kostra zdejší krajiny jsou vymezeny v ÚSES.

Ekologicky významné segmenty krajiny, resp. tzv. ekologická kostra zdejší krajiny jsou vymezeny v MÚSES. Územní systém ekologické stability (ÚSES) vytváří významnou vymezenou základní krajinnou strukturu jež uchovává přírodní bohatství regionu obce a umožňuje tak jeho další reprodukci a trvale udržitelný vývoj, při zabezpečování minimálních prostorových podmínek, pro přirozené autoregulační procesy v člověkem pozměněné krajině.

Podle zák. č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny je ÚSES vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných avšak přírodě blízkých ekosystémů, který udržuje přírodní rovnováhu. Vymezení a hodnocení ÚSES dle uvedeného zákona patří mezi základní povinnosti v obecné ochraně přírody. Ochrana prvků ÚSES je povinností všech vlastníků a nájemců pozemků tvořících jeho systém, jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Schválený ÚSES je jedním z limitů využití území v rámci zpracované územně plánovací dokumentace, který dle § 2 stavebního zákona sleduje zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území.

Hlavním cílem vytváření ÚSES je trvalé zajištění biodiverzity, biologické rozmanitosti, která je definována jako variabilita všech žijících organismů a jejich společenstev a zahrnuje rozmanitost v rámci druhů, mezi druhy a rozmanitost ekosystémů.

Podstatou ÚSES je vymezení sítě přírodě blízkých ploch v minimálním územním rozsahu, který už nelze dále snižovat bez ohrožení ekologické stability a biologické rozmanitosti území. Působení ÚSES na krajinu se nejvýrazněji uplatňuje na místní úrovni, která se stává vyústěním procesu územního zabezpečování ekologické stability. Tvorba a ochrana skladebných prvků ekologické sítě, tj. biokoridorů (BK) a biocenter (BC), příp. interakčních prvků (ekotonů), neřeší však celou problematiku zajišťování ekologické stability krajiny. Proto jsou v krajinářské koncepci sledována i nezbytná další opatření.

Vymezení, ochrana a případné doplnění chybějících částí této sítě je pouze jedním z kroků k trvale udržitelnému využívání krajinného prostoru, protože existence takovéto struktury v území nemůže ekologickou stabilitu ani biodiverzitu zajistit sama o sobě, je však jednou z nutných podmínek pro její zajištění. Tvorba ÚSES, zahrnujících stávající významné segmenty krajiny výrazným způsobem přispívá k naplňování celosvětové Úmluvy o biologické rozmanitosti, k níž ČR přistoupila v r. 1994.

Na základě ustanovení § 18 vyhl. č. 131/98 Sb. je ÚSES schvalován v závazné části územního plánu. Generel ÚSES navrhuje i vhodné regulativy k zapracování do ÚPD, potřebné pro zajištění územní ekologické stability řešeného území.

Zpracovaný generel MÚSES po územně schvalovacím procesu je označován jako plán MÚSES. Po zapracování generelu ÚSES do územně plánovací dokumentace se stává obecně závazným plánem, jež je základem pro účinnou ochranu funkčních prvků ÚSES a současně základem pro uchování územní

rezervy pro chybějící části ÚSES. Pro nedostatečně funkční prvky ÚSES je nutno následně zpracovat projekt příslušných částí.

Ekologická stabilita zdejšího krajinného území v agrarizované zemědělské plošině Plzeňské pahorkatiny byla významně snížena a narušena vysokým zorněním zemědělského půdního fondu, rozsáhlým omezením trvalých travních porostů, zejména v údolních nivních potočních polohách, likvidací rozptýlené zeleně a tzv. melioračními akcemi, zejména zkanalizováním řady drobných vodotečí.

Lesní porosty byly převedeny převážně na fádňní bory, příp. monocenózy smrku. Výhledově je nutné v lesním hospodářství přecházet na jemnější podrostní formy obnovy. Při obnově je nutné zvyšovat podíl listnáčů alespoň na 20 - 30 % (Quercus, Fagus, Tilia) k zajištění potřebné ekologické stability. Základní lesní hospodářskou dřevinou však zde zůstane borovice (Pinus sylvestris). Stávající listnaté porosty je potřebné podle možnosti obnovovat podrostní formou (opět na listnaté).

Ekologická ohrožení ve zdejším území jsou zejména následující:

- intenzifikace zemědělské výroby: zblokování půd do velkých honů, zornování trvalých travních ploch, rušení mezí, vysoké používání agrochemikálií
- neekologizovaná zemědělská činnost: nevhodné střídání plodin, neobdělávání pozemků, omezení spásání někdejších pastvin - ruderalizace krajiny, zarůstání ploch náletovými dřevinami
- neudržování a nedoplňování doprovodných porostů komunikací
- zanedbané vodní hospodářství: eutrofizace vod, neudržované břehové porosty, ruderalizace lemů vodních toků
- monokulturní výsadby hospodářských lesních dřevin (borovice, smrk)
- neekologizovaná myslivecká činnost (přemnožení stavů vysoké zvěře)
- neekologizovaný rozvoj sídel: zanedbání péče o rozvoj a novou tvorbu urbanistické zeleně
- množství drobných živelných skládek.

Narušení ekologické rovnováhy a ekologické ohrožení zdejšího území způsobuje zejména intenzifikovaná zemědělská výroba spojená s velkoplošnou blokáci půd (likvidace protierozních mezí), rozsáhlou neuváženou likvidací trvalých travních porostů a rozptýlené dřevinné zeleně (solitérní dřeviny, dřevinné doprovody potoků a menších vodotečí a cest), dále nadměrné využívání agrochemikálií (průmyslová hnojiva, herbicidy, pesticidy), rozsáhle meliorované půdy, těžká polní mechanizace, relativně vysoké stavy lovné zvěře a vyšší koncentrace chovů zvířat v obcích. V území dochází zejména k rozsáhlému ohrožování zorněných ploch vodní i větrnou erozí půd. V průzkumech byla sledována území ohrožená vodní a vzdušnou erozí, jež jsou vyznačena v grafické části.

V území jsou významné i historické erozní projevy zejména rýhové až stržové eroze. Větrnou erozí jsou ohrožovány zejména hřebeny větších svahů, vodní erozí pak zejména údolnice s větším spádem (při soustředěném průtoku vody).

Protierozní opatření je třeba kombinovat organizačními, agronomickými a agrotechnickými opatřeními. Na delších svazích je tedy nutno vhodně aplikovat střídání plodin, zatravňování, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a zejména pak příslušné pozemkové úpravy. Na vhodných místech u polních cest (např. před propustky k omezení jejich „zarůstání“) je vhodné vytvářet polyfunkční lapače splavením, sloužící i jako napajedla pro zvěř.

Lokální havarijní situace způsobují nekontrolované úniky hnojůvky, močůvky a kejdy či jejich nevhodná aplikace při hnojení, ale i úniky ropných látek.

Ekologická stabilita zdejšího území byla vymezena v grafické části.

Vyhodnocení aktuálního stavu krajiny bylo provedeno terénními průzkumy, kdy byla sledována zejména následující kritéria:

- ekologická stabilita území
- kostra ekologické stability území
- erozní ohrožení území.

V bezprostředním okolí obce převládají agrarizované plochy s nízkou ekologickou stabilitou, doplněné menšími lesními plochami. Vymezené prostory si zasluhují citlivou péči a diferencované využití a příp. specifickou ochranu.

Zdejší území je z hlediska ekologické stability nevyvážené, s potřebou řešení několika náhradních prvků ÚSES. Vzhledem k potřebě zajištění přírodní rovnováhy území, zejména obnovy vodních režimů, protierozní ochrany, schopnosti krajiny zadržovat vodu, revitalizace říčních systémů a dalších krajinných funkcí je nutné stávající kostru ekologické stability doplnit dalšími prvky ÚSES.

Stávající hlavní kostru ekologické stability v řešeném území vytváří především následující ekologicky významné krajinné prvky:

- EVKP 1 Roklina pod Švormovou jámou
- EVKP 2 Remíz u hřiště Příšov
- EVKP 3 Potoční olšina pod Příšovským mlýnem
- EVKP 4 Lúmek Pohodnice
- EVKP 5 Pramen v lesní erozní rýze pod benzinovou pumpou
- EVKP 6 Pramen pod cestou
- EVKP 7 Pramen v lese ve svahu Pod býkovnou.

Jako krajinné ekotony ve zdejším území fungují alejové a keřovité komunikační doprovody.

Nejbližší významná genetická základna lesních dřevin č. 80 Bolevec (LHC Plzeň) pro pahorkatinný allochtonní ekotyp bolevecké borovice, na rozloze 200 ha.

Řešené území je ekologicky méně stabilní, proto je nutné realizovat opatření ke zvýšení místní ekologické stability. V současném ekologickém ohrožení zdejších agrarizovaných zemědělských plošin je pro zajištění ekologické rovnováhy a zvýšení biologické diverzity zdejších území nutná obnova, příp. zachování přirozených nivních a lužních doprovodů vodotečí a vodních ploch a udržení polopřirozeného charakteru zachovalých lesních ploch a jejich doplnění minimální strukturou biokoridorů a ekologicky stabilizačních relativně přírodních ploch. Vymezené lokality, relativně zachované biotopy, jako stanoviště vzácnějších, příp. ohrožených organismů, je třeba zachovat, specificky ochraňovat, příp. diferencovaně využívat.

Obecně je návrat k ekologicky stabilizovaným poměrům možný zajištěním nezbytného minima vhodné krajinné struktury, resp. vegetačního krytu blízkého původnímu stavu, což je předpokladem trvale udržitelného vývoje území.

Vymezený místní ÚSES má za úkol zvýšit odolnost krajinných systémů vůči stresovým faktorům zdejšího území a umožnit zachování genofondu organismů a úrodnosti půd.

Druhová diverzita bývá u vodotečí obvykle omezoována rozšiřováním konkurenčně robustnějších druhů, převážně nitrofilních druhů trav aj. bylin, které je nutno omezovat.

Potřebné je sledovat vhodnou aplikaci hnojiv při zdejším relativně intenzivním využívání zemědělských ploch tak, aby nedocházelo k eutrofizaci údolních poloh a povrchových vod. Dlouhodobě výhledovou potřebou je zabezpečení funkčnosti vymezených prvků ÚSES dle navržených opatření, která se stává součástí vymezených regulativů územního plánu.

Řešené území k.ú. Příšov se celkově jeví jako ekologicky relativně stabilní pouze ve své sv. a jz. části, kde převažuje lesní porost. Rozloha této části odpovídá asi 15 % plochy území. Zbylé části území jsou z pohledu ekologické stability velmi málo až málo stabilní, přičemž centrální část tvoří zastavěná plocha. Rozložení krajinných plošek (matrix) je nerovnoměrné a neodpovídá potřebám dalšího rozvoje daného území.

Vyhodnocení vlivu na životní a přírodní prostředí, hluk

Navržené řešení respektuje požadavky ochrany životního prostředí (dle zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí a zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a vyhl. č. 135/2001 Sb., o ÚPP a ÚPD). Případné narušení novým rozvojem je minimalizováno návrhem nových ploch v návaznosti na stávající zastavěné území obce a návrhem technických i biotechnických opatření.

Ochrana přírody a krajiny

Ochrana přírody a krajiny vč. vzrostlých dřevin vyplývá ze zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhl. č. 395/1992 Sb. Stávající veřejná urbanistická a krajinná zeleň vč. alejových doprovodů bude doplněna v souladu s územním plánem. Pro výsadbu ve volné krajině budou přednostně využívány autochtonní dřeviny.

Ochrana ovzduší

Ochrana ovzduší vyplývá ze zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Základním předpokladem zkvalitnění ovzduší je max. omezení spalování nekvalitních fosilních paliv (přechod na zemní plyn, příp. ekologicky šetrné způsoby vytápění, např. spalování dřeva a biomasy, využití solární energie pro ohřev vody).

Výhledové řešení dopravy omezuje tranzitní a nákladní dopravu v obytných zónách, čímž dochází ke snižování dopravních emisí a dopravního hluku.

Ochrana vod

U vodních zdrojů jsou vymezena ochranná pásma. V obci bude v souladu s Programem rozvoje vodovodů a kanalizací zajištěna kanalizace vč. likvidace odpadních vod (malé ČOV, příp. jímky na vyvážení). Rozvojové plochy navržené zástavby budou odkanalizovány do kanalizačního řádu. Dle Nařízení vlády č. 103/2007 Sb. patří k.ú. Příšov do zranitelných oblastí.

Vliv dopravy

Stávající státní komunikace II. třídy tvoří vážnou dopravní závalu v zastavěném území obce, proto se navrhuje její přeložka. Dále se navrhuje bezpečnostní úprava křižovatky v obci. Doplnující místní komunikace budou realizovány zpevněné, přičemž nepříznivě neovlivní kvalitu životního prostředí.

Ochrana před hlukem

Na území obce tvoří významný zdroj hluku pouze průtah silnice II. třídy, který je řešen návrhem přeložky.

Větrná a vodní eroze

V řešeném území jsou významné i historické erozní projevy zejména rýhové eroze. Větrnou erozi jsou ohrožovány zejména hřebeny větších svahů, vodní erozi pak zejména údolnice s větším spádem (při soustředěném průtoku vody).

Protierozní opatření je třeba kombinovat organizačními, vegetačními, biotechnickými, agronomickými a agrotechnickými opatřeními. Na delších svazích je tedy nutno vhodně aplikovat střídání plodin, zatravnění, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a zejména pak příslušné pozemkové úpravy. Na vhodných místech u polních cest (např. před propustky k omezení jejich „zarůstání“) je vhodné vytvářet polyfunkční lapače splavením, sloužící i jako napajedla pro zvěř.

- Vegetační opatření: zatravnění ohrožených ploch, zalesňování, ochranné vegetační pásy, doplňování břehových porostů cílovými dřevinami.

- Biotechnická opatření: pozemkové úpravy (obnova některých polních cest, některých meziček, rozčlenění některých honů), terasování, vytváření průlehů, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a cestách, budování záchytných příkopů, (zejména v návaznosti na propustky komunikací), odkalovací jímky (lapač splavenin k omezení „zarůstání“ propustků) a protierozní nádrže (případně i s funkcí napajedel pro zvěř), asanace stržových rýh.

- Organizační opatření: volba vhodných osevních postupů (zejména na delších svazích), pásové střídání polí (vyloučení osevů velkých ploch kukuřice ve svažitých pozemcích), vrstevnicová orba a další vrstevnicové obdělávání, výsev do ochranné plodiny či strniště, důlkování ploch.

Ochrana proti radioaktivitě podloží

Území obce je lokalizováno v oblasti středního výskytu radonu v podloží. Přesto se doporučuje u nové výstavby v rámci projektové přípravy provést individuální měření přirozené radioaktivity a podle konkrétních výsledků navrhnout případná potřebná opatření v projektové dokumentaci.

Celková ochranná opatření

Pro další rozvoj území, ve smyslu trvale harmonického rozvoje jsou potřebná a nutná další následující opatření :

- Realizace chybějících prvků ÚSES
- Řešení celkové revitalizace krajiny a krajinářské úpravy i významnějších rekreačně využívaných lokalit na základě zpracovaných studií
- Doplnění chybějících, případně upravení stávajících vegetační doprovodů vodních toků
- Rekonstruování vegetačních doprovodů komunikací (aleje, příp. skupinky dřevin a živé ploty)
- Zjišťování koncepční tvorby regeneraci funkční urbanistické zeleně v Příšově, zejména její funkční doplnění na návsi, výsypce a rekreačně sportovních plochách
- Vybudování clonné zeleně na obvodech zemědělských areálů
- Zajišťování lesoparkové zeleně ve vymezeném rekreačním území podle požadavků zpracovaných do ÚP obce
- Obnovení, resp. zajištění trvalých travních porostů ve vymezených plochách
- Kompromisní využívání pozemků v nivách toků jako polopřírodních ekosystémů, tj. převádění orných ploch na trvalé travní plochy a snížení intenzity jejich obhospodařování
- Podporování cílové přirozené skladby dřevin na plochách zahrnutých do MÚSES v lesních porostech postupnou změnou druhové skladby vč. výchovných zásahů
- Zajišťování ochrany cenné vzrostlé zeleně.

Pozemky zemědělské půdy v nivě Třemošenského potoka je potřebné obhospodařovat jako kompromisně využívané ekosystémy. Dále se navrhuje revitalizace Třemošenského potoka.

Civilní obrana

Požadavky civilní ochrany obyvatel vyplývají z:

- Vyhlášky MV ČR č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva
- Zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, ve znění zák. č. 320/2002 Sb., 20/2004 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb.
- Vyhlášky č. 328/2001 Sb., o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému, ve znění vyhl. č. 429/2003 Sb.
- Zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon), ve znění zák. č. 320/2002 Sb.
- Vyhlášky č. 281/2001 Sb., kterou se provádí zák. č. 240/2000 Sb., vč. změny vyhl. č. 237/2003 Sb.
- Zákona č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, ve znění zák. č. 425/1990 Sb., 40/1994 Sb., 203/1994 Sb., (91/1995 Sb. - úplné znění), 138/1998 Sb., 71/2000 Sb., 237/2000 Sb., (67/2001 Sb. - úplné znění), 320/2002 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb., 413/2006 Sb.
- Zákona č. 238/2000 Sb. o Hasičském záchranném sboru
- Vyhlášky č. 323/2001 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 238/00 Sb., ve znění vyhl. č. 433/04 Sb., 564/04 Sb., 657/04 Sb., 297/05 Sb.

- Zákona č. 353/1999 Sb. o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky (zák. o prevenci závažných havárií) a změně zák. č. 425/99 Sb., ve znění zák. č. 258/00 Sb., zák. č. 320/02 Sb., zák. č. 82/04 Sb., zák. č. 349/2004 Sb. - úplné znění, 253/05 Sb.
- Zákona č. 59/2006 Sb. Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemické přípravky a o změně zák. č. 258/00 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zák. č. 320/02 Sb. o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okr. úřadů, ve znění pozdějších předpisů (zák. o prevenci závažných havárií)
- Vyhlášky č. 137/1998 Sb. o obecných technických požadavcích na výstavbu - ve znění vyhl. č. 491/06 Sb., 502/06 Sb. (§ 21).

Konkrétní záměry ochrany obyvatelstva v územním rozvoji vycházejí z předpisů civilní obrany:

- Sebeochrana obyvatelstva (metodická příručka vydaná MV ČR, gen. ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, Praha 2001).

K účelnosti zřízení zařízení civilní ochrany (CO) se vyjadřuje Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje, krajské ředitelství.

Ochrana území před průchodem průlomové vlny vzniklé zvláštní povodní

Na území obce není vymezeno ohrožení průlomovou vlnou. Záplavové území bylo stanoveno v Příšově na toku Třemošné.

Zóny havarijního plánování

Na území obce nebyly vymezeny v rámci vnějších havarijních plánů - není zde evidován žádný objekt nebo zařízení dle zák. č. 353/1999, příp. zák. č. 18/1997 Sb. o mírovém využití jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zák. č. 83/1998 Sb., 71/2000 Sb., 132/2000 Sb., 13/2002 Sb., 310/2002 Sb., 320/2002 Sb., 279/2003 Sb., 186/2004 Sb., 1/2005 Sb., 253/2005 Sb., 186/2006 Sb.

Ukrytí obyvatelstva

Pro případ mimořádných událostí je na obecním úřadě zpracován Plán ukrytí obyvatel obce, který popisuje možnosti ukrytí obyvatelstva v improvizovaných úkrytech - IÚ. Dle druhu ohrožení obyvatel havárií či jiným nebezpečím bude zvolena buď evakuace nebo úkryt ohrožených lidí ve vytypovaných objektech.

V nové výstavbě je možno využít vhodných prostor pro vybudování protiradiačních úkrytů, budovaných svépomocí. Upřednostňovány by měly být stavby objektů se zapuštěným podlažím, s úrovní podlahy více než 1,7 m pod úrovní terénu všude tam, kde to výška hladiny spodní vody dovolí. Realizované stavby budou po vyhotovení předepsané dokumentace „Základního listu protiradiačního úkrytu“ zařazeny do Plánu ukrytí. Je nutno respektovat metodickou pomůcku Sebeochrana obyvatelstva. V projektové přípravě objektů budou respektovány požadavky stanovené § 21 vyhlášky MV ČR č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.

ÚP v rozvojových lokalitách bydlení, které bude v obci výhradně charakteru rodinného bydlení, umožňuje ve většině případů podsklepení obytných domů. Optimální je využití případných skladů obchodního zařízení či přízemí obytných domů – garážové boxy. V rámci územního a stavebního řízení pro konkrétní stavby budou orgány obrany a ochrany obyvatelstva požadovat dle potřeby taková stavební řešení, která umožní využití podzemních prostor RD pro protiradiační úkryty, budované svépomocí (v zařízeních sociální péče by měly být stále úkryty). Větší zařízení občanské vybavenosti či

veřejné budovy, kde by se shromažďovali občané a kam by zároveň mohly být umístěovány hromadné úkryty, nejsou územním plánem navrhovány.

Protože zdejšímu obyvatelstvu nelze poskytnout stálé úkryty, jsou navrženy improvizované úkryty v souladu s plánem ukrytí v dosažitelných vzdálenostech.

Požadavky na ukrytí:

- podíl ukrytí obyvatelstva 100 %
- typ úkrytů protiradiační, budované svépomocí
- koeficient zeslabení Ko 50 minimálně
ukrytí osazenstva objektů a výrobních závodů v rozsahu nejsilnější směny

Zařízení pro zabezpečování ukrytí osob ve stálých úkrytech tvoří krytové družstvo.

Evakuace obyvatelstva a jeho ubytování

Evakuaci obyvatel zajišťuje evakuační středisko (obsluha je složená z velitele a jeho pomocníků a dále osob vykonávajících doprovod) a obsluha přijímacího střediska v místě ubytování. Zařízení pro zajištění nouzového přežití a organizované humanitární pomoci tvoří obsluha zařízení pro nouzové ubytování a stravování a skupina humanitární pomoci. K ubytování evakuovaného obyvatelstva jsou určeny objekty vybavené nezbytným hygienickým zařízením (jak ve vlastnictví obce, tak v soukromém vlastnictví).

Skladování materiálu CO a humanitární pomoci

Prostředky individuální ochrany (PIO) zajišťuje pro vybrané skupiny obyvatelstva Obecní úřad, který má pro uložení těchto prostředků skladovací kapacity. Zařízení pro zabezpečení výdeje prostředků individuální ochrany tvoří skupina výdeje prostředků individuální ochrany.

Vyvezení a uskladnění nebezpečných látek mimo současně zastavěná území a zastavitelná území obce

Pro rychlé vyrozumění obyvatelstva v případě např. ekologické havárie na hlavní silnici bude využit místní rozhlas. Případné záchranné, likvidační a obnovovací práce budou řízeny Integrovaným záchranným systémem (telefonní linka 112 v celé ČR a EU), Hasičským záchranným sborem kraje a obcí. Varovným signálem ohrožení mimořádnou událostí je kolísavý tón sirény po dobu 140 sekund, v případě požárního poplachu přerušovaným tónem sirény po dobu 1 minuty.

V nové zástavbě je třeba počítat i s opatřením k vytvoření podmínek pro zmírnění následků mimořádných událostí a usnadnění záchranných prací. V současné době je možno využívat služby profesionálních hasičských záchranných sborů a také místního a okolních hasičských útvarů. Dále pro živelní pohromy se počítá s využitím mechanizačních a dopravních prostředků podnikatelských subjektů v obci a okolí.

Zařízení pro poskytování první pomoci tvoří zdravotnické družstvo. Zařízení pro provádění prací spojených s vyprošťováním osob a k odstraňování následků mimořádných událostí tvoří vyprošťovací družstvo a obsluha strojů.

Ochrana před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území

Nebezpečné látky stanoví vyhl. č. 10/2002 Sb., kterou se stanoví seznam nebezpečných látek, které mohou představovat závažné riziko pro zdraví člověka a životní prostředí. Hodnocení nebezpečnosti chemických látek se provádí dle zák. č. 356/2003 Sb. o chemických látkách a chemických přípravcích a změně některých dalších zákonů, ve znění zák. č. 186/2004 Sb., 125/2005 Sb., 345/2005 Sb., (434/2005 - úplné znění), 222/2006 Sb.

Na území obce se nebezpečné látky neskladují. V řešeném území nejsou navrhována zařízení potenciálně ohrožující obyvatelstvo, ani řešené území neleží v ochranném pásmu takových zařízení.

Záchranné, likvidační a obnovovací práce pro odstranění nebo snížení škodlivých účinků kontaminace, vzniklých při mimořádné události

Pro rychlé vyrozumění obyvatelstva v případě např. ekologické havárie na hlavní silnici bude využit místní rozhlas. Případné záchranné, likvidační a obnovovací práce budou řízeny Integrovaným záchranným systémem (telefonní linka 112 v celé ČR a EU), Hasičským záchranným sborem kraje a obce. Varovným signálem ohrožení mimořádnou událostí je kolísavý tón sirény po dobu 140 sekund, v případě požárního poplachu přerušovaným tónem sirény po dobu 1 minuty.

V nové zástavbě je třeba počítat i s opatřením k vytvoření podmínek pro zmírnění následků mimořádných událostí a usnadnění záchranných prací. V současné době je možno využívat služby profesionálních hasičských záchranných sborů a také místního a okolních hasičských útvarů. Dále pro živelní pohromy se počítá s využitím mechanizačních a dopravních prostředků podnikatelských subjektů v obci a okolí.

Zařízení pro poskytování první pomoci tvoří zdravotnické družstvo. Zařízení pro provádění prací spojených s vyprošťováním osob a k odstraňování následků mimořádných událostí tvoří vyprošťovací družstvo a obsluha strojů.

Ochrana před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území

Nebezpečné látky stanoví vyhl. č. 10/2002 Sb., kterou se stanoví seznam nebezpečných látek, které mohou představovat závažné riziko pro zdraví člověka a životní prostředí. Hodnocení nebezpečnosti chemických látek se provádí dle zák. č. 356/2003 Sb. o chemických látkách a chemických přípravcích a změně některých dalších zákonů, ve znění zák. č. 186/2004 Sb., 125/2005 Sb., 345/2005 Sb., (434/2005 - úplné znění), 222/2006 Sb.

Na území obce se nebezpečné látky neskladují.

Nouzové zásobování obyvatelstva vodou a elektrickou energií

Nouzové zásobování vodou bude z místních vodních zdrojů – studní. V případě kontaminace pitné vody ve vodním zdroji bude zásobování řešeno přistavěním cisteren s pitnou vodou. Zařízení pro nouzové zásobování vodou tvoří obsluha.

Nouzové zásobování elektrickou energií není v rámci obce řešeno. V případě havárie přírodního vzdušného vedení VN není k dispozici záložní zdroj energie. V obci se nenacházejí provozovny, vyžadující okamžité přepojení na náhradní zdroj.

Požární ochrana

Požární ochrana obce je řešena v souladu se zák. č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, ve znění zák. č. 425/1990 Sb., 40/1994 Sb., 203/1994 Sb., (91/1995 Sb. – úplné znění), 163/1998 Sb., 71/2000 Sb., 237/2000 Sb., (67/2001 Sb. – úplné znění), 320/2002 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb., 413/2006 Sb., dále zák. č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zák. č. 320/2002 Sb., 20/2004 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb. a požadavky Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje.

Odběr vody pro požární účely („zásobování požární vodou“) je zajištěn v souladu s § 29, odst. 1, písm. k zák. č. 133/1985 Sb. ve vazbě na ČSN 73 0873 – Zásobování požární vodou, popř. ČSN 75 2411 – Zdroje požární vody a to ze stávajících přístupných vodních zdrojů - požárních a víceúčelových nádrží, příp. rybníků a vodních toků. Vodovodní systém je dimenzován dle požadavků požární ochrany. Ve výrobních areálech bude řešeno umístění hydrantů v projektové dokumentaci na základě projednání s příslušnými orgány požární ochrany. Ke všem objektům je zajištěn příjezd pro požární techniku v souladu s ustanovením ČSN 73 0802 a 73 0804 a § 9 vyhl. č. 137/1998 Sb., o obecných technických

požadavcích na výstavbu - ve znění vyhl. č. 491/2006 Sb., 502/2006 Sb. - nově navrhované komunikace musí svým umístěním, rozměry a poloměry oblouků umožňovat průjezd těžké požární techniky (příčemž podrobné posouzení těchto parametrů bude předmětem územního řízení při povolování nové výstavby). Vzhledem k tomu, že v obci se nevyskytuje a neuvažuje výstavba objektů s více než 2 nadzemními podlažími, se případné zásahy obvykle obejdou bez použití těžké techniky. Řešení požární bezpečnosti jednotlivých objektů bude předmětem příslušných projektových dokumentací.

Ochrana před haváriemi

K preventivní ochraně je nutno vycházet ze zák. č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečištění (IPPC) (zák. o integrované prevenci), ve znění zák. č. 521/2002 Sb., 437/2004 Sb., 695/2004 Sb., 444/2005 Sb. (ve vazbě na zák. č. 365/2000 Sb. o informačních systémech veřejné správy), 222/2006 Sb., (435/2006 Sb. - úplné znění). Ve výrobních areálech je zajištění havarijního plánu opatření na ochranu obyvatelstva před následky průmyslových havárií povinností výrobních organizací (vyrozumění obyvatelstva, návrh potřebných opatření, způsob likvidace).

Nákladní doprava zatím probíhá přes obytná území, proto je aktuální ohrožení obyvatelstva při dopravních haváriích. Řešení ÚP omezuje toto nebezpečí návrhem dopravního řešení - obchvatu obce.

Vodovodní systém je dimenzován v souladu s platnými normami a opatřen hydranty tak, aby vyhověla požadavkům požární ochrany. Ke všem objektům je zajištěn příjezd pro požární techniku. Odběr vody pro požární účely je dále zajištěn ze stávajících přístupných volných vodních zdrojů - požárních a víceúčelových nádrží, příp. rybníků a vodních toků. Ve výrobních areálech bude řešeno umístění hydrantů v projektové dokumentaci na základě projednání s příslušnými orgány požární ochrany.

Požární ochrana obce je řešena v souladu se zák. č. 133/85 Sb. o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 239/00 Sb. o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zák. č. 320/02 Sb. a požadavky Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje. Odběr vody pro požární účely („zásobování požární vodou“) je zajištěn v souladu s § 29, odst.1, písm. k, zák. č. 133/85 Sb. ve vazbě na ČSN 73 0873 – Zásobování požární vodou, popř. ČSN 75 2411 – Zdroje požární vody a to ze stávajících přístupných vodních zdrojů - požárních a víceúčelových nádrží, příp. rybníků a vodních toků. Ve výrobních areálech bude řešeno umístění hydrantů v projektové dokumentaci na základě projednání s příslušnými orgány požární ochrany. Ke všem objektům je zajištěn příjezd pro požární techniku v souladu s ustanovením ČSN 73 0802 a 73 0804 a § 9 vyhl. č. 137/1998 Sb. - nově navrhované komunikace musí svým umístěním, rozměry a poloměry oblouků umožňovat průjezd těžké požární techniky, přičemž podrobné posouzení těchto parametrů bude předmětem územního řízení při povolování nové výstavby). Vzhledem k tomu, že v obci se nevyskytuje a neuvažuje výstavba objektů s více než 2 nadzemními podlažími, se případné zásahy obvykle obejdou bez použití těžké techniky. Řešení požární bezpečnosti jednotlivých objektů bude předmětem příslušných projektových dokumentací.

Ochrana státu

Na území obce nejsou vymezeny zájmy ochrany státu – Armáda ČR na území obce žádné požadavky neuplatnila. V případě záměru investiční akce jež ovlivňuje zájmy ochrany státu, je nutno si vyžádat povolení a posouzení Vojenské ubytovací a stavební správy (VUSS) Plzeň. Zvláštní zájmy obrany státu jsou vymezeny v zákoně č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, ve znění zák. č. 320/2002 Sb., 186/2006 Sb. Obecní úřad má zpracován plán ochrany civilního obyvatelstva.

e) Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa podle zvláštních předpisů (zemědělská příloha)

Vyhodnocení záboru zemědělského půdního fondu

Souhrnné údaje

Vyhodnocení záborů zemědělského půdního fondu (ZPF), tzv. „zemědělská příloha“ pro územní plán obce Příšov je zpracováno podle zák. č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 10/1998 Sb. a zákona č. 98/1999 Sb. (úplné znění zákona), ve znění zák. č. 132/00 Sb., zák. č. 76/02 Sb. a zák. č. 320/02 Sb. a prováděcí vyhlášky č.13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu. Stanovení kvality zemědělské půdy, určenou bonitačně půdně ekologickými jednotkami (BPEJ) a zařazení kódů BPEJ do tříd ochrany zemědělské půdy, dle Metodického pokynu odboru ochrany lesa a půdy MŽP ČR ze dne 12.6.1996 č.j. OOPL/1067/96. Pro zábor půd jsou však závazné kódy, které jsou uvedeny ve výpisu jednotlivých parcel knihy nemovitostí a map katastru nemovitostí (KN).

Územní plán obce Příšov je zakreslen do výkresů v měřítku 1 : 5 000 jde jsou v situaci předpokládaných záborů barevně zvýrazněny druhy pozemků v zájmových lokalitách. Čísla BPEJ jsou převzaty z podkladů Katastrálního úřadu v Plzni jako informace o parcelách. Vlastnické vztahy jsou převzaty z výpisu katastru nemovitostí (KN) jako informace o vybraných parcelách. Zábor ploch se dělí na plochy v aktualizovaném současně zastavěném území obce a mimo toto současně zastavěné území obce.

V tabulkové části je proveden soupis jednotlivých lokalit s rozbohem dotčených parcel (dle druhu pozemků, výměry, kódů BPEJ, tříd ochrany zemědělské půdy, listu vlastnictví a majitele), jsou zde také vyjádřeny požadavky nových funkčních souborů na plochy dle druhu pozemku a požadavky nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy.

Kvalita ZPF a zemědělská výroba

Hodnocení kvality zemědělské půdy vychází z klasifikační soustavy BPEJ, která zároveň charakterizuje klimatický region, šterkovitost a hloubku půdního profilu. Klasifikační soustava BPEJ vychází z kódů BPEJ. Pro zábor jsou závazné kódy BPEJ, které jsou přejaty z katastru nemovitostí jako informace o parcelách.

Zemědělská živočišná výroba je vhodná v této oblasti především pro chov skotu a prasat. Rostlinná výroba v oblasti je zaměřena na tradiční plodiny především obilí, brambory, kukuřice, řepka.....

Z hlediska požadavků nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy lze konstatovat, že :

18,48 % záborových ploch patří do třídy III. Do III. třídy jsou sloučeny půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno v územním plánování využít pro eventuální výstavbu.

77,91% záborových ploch patří do třídy IV. Do IV. třídy jsou sdruženy půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci jednotlivých klimatických regionů s jen omezenou ochranou, využitelné pro výstavbu.

3,61% záborových ploch patří do třídy V. Do V. třídy ochrany jsou zahrnuty zbývající BPEJ, které představují zejména půdy s nízkou produkční schopností vč. půd mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, šterkovitých až kamenitých a erozně nejvíce ohrožených.

Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany, s výjimkou vymezených ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

Zbytek záborových půd - patří do kategorie nezemědělské půdy (ostatní plochy).
Podrobnější informace o požadavcích nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy je uveden v tabulkové části (tabulka 1 a tabulka 3), která je nedílnou součástí Zemědělské přílohy.

Charakteristika klimatického regionu

Lokality územního rozvoje a celé zájmové území patří do klimatického regionu :

MT 1, kód 4: mírně teplý, suchý

Suma teplot nad + 10 °C : 2400 - 2600

Průměrná roční teplota : 7 - 8,5 °C

Průměrný roční úhrn srážek : 450 - 550 mm

Pravděpodobnost suchých veget. období : 30 - 40

Základní charakteristika hlavních půdních jednotek

Záborové plochy se rozprostírají na ploše těchto hlavních půdních jednotek:

HPJ 28: Hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na bazických a neutrálních vyvěřelinách a jejich tufech, středně těžké, většinou kamenité, převážně s dobrými vláhovými poměry

HPJ 46 : Hnědozemě illimerizované oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí ; středně těžké, až středně šterkovité nebo slabě kamenité, náchylné k dočasnému zamokření

HPJ 47: oglejené půdy na svahových hlínách, středně těžké až středně skeletovité nebo slabě kamenité, náchylné k dočasnému zamokření

HPJ 73: oglejené půdy zrašelinělé, glejové půdy zrašelinělé a rašeliništní svahových poloh. Jsou to středně těžké až velmi těžké půdy, zamokřené a s výskytem svahových pramenišť, i po odvodnění vhodné jen pro louky.

Odtokové a hydrogeologické poměry

Odtokové a hydrogeologické poměry nebudou novou výstavbou podle předloženého návrhu výrazně narušeny. Odvodněné pozemky se v současnosti neevidují, neboť meliorační opatření jsou v kompetenci jednotlivých vlastníků. Údaje poskytnuté Zemědělskou vodohospodářskou správou pocházející ze 70.- 80. let nejsou aktualizovány, proto aktuální informace o poloze a stavu odvodnění mohou poskytnout pouze vlastníci (eventuálně uživatelé) konkrétních pozemků.

Závěrečné posouzení předpokládaného návrhu ZPF

Plánovanou zástavbou ÚP obce Příšov dochází ve vybraných lokalitách s novým funkčním využitím k celkovému záboru 9,2040 ha (vše mimo současně zastavěné území). Záborové plochy jsou na území původního katastrálního území k.ú. Příšov a nově přičleněného území z k.ú. Ledce na k.ú. Příšov.

Vhodně upraveným urbanistickým návrhem, který je hodnocen jako nejvýhodnější variantní řešení, nedochází k závažnému narušení organizace zemědělského půdního fondu v oblasti.

Podle údajů poskytnutých Katastrálním úřadem se jedná o zábor 9,1894 ha zemědělské půdy (99,84 % záborových ploch) a to v kultuře :

orná - 8,4867 ha

zahrady - 0,0000 ha

sady - 0,0000 ha

travní porosty - 0,7027 ha

Zbytek záborových ploch (0,16 %) tvoří výměra nezemědělské půdy a to v kultuře :

lesy - 0,0000 ha

vodní plochy - 0,0000 ha

ostatní plochy - 0,0146 ha

Celkový zábor tvoří 9,2040 ha.

Požadavky nových funkčních souborů na plochy dle druhu pozemku a požadavky nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy jsou podrobně vyjádřeny v tabulkové části (tabulka 1, tabulka 2 a tabulka 3), která je nedílnou součástí této plánovací dokumentace.

Zdůvodnění záboru podle nových funkčních souborů

ÚP obce Příšov předpokládá v dalším období rozvoj především v oblasti bydlení, sportu a rekreace, výroby, vodního hospodářství, dopravy, občanské vybavenosti a zeleně. Tato výstavba si vzhledem ke specifickým podmínkám vyžádá zábor orné půdy, trvalých travních porostů, vodních ploch a ostatních ploch, přestože byly vybrány plochy v zastavěném území nebo plochy s přímou návazností na stávající zástavbu.

Soupis záborových lokalit

k.ú. Příšov

<u>Návrhové období</u> -	1,2,3,4,5	Bydlení smíšené venkovské
	6	Infrastruktura technická (ČOV)
	7, 9	Infrastruktura dopravní (II/180, MK)
	8	výroba smíšená

Poznámka

Využití návrhových ploch se předpokládá v souladu s horizontem ÚP obce Příšov.

Při projednávání uvedeného řešení byly brány v úvahu především tyto skutečnosti :

- upřednostňování rozvoje v prolukách v současně zastavěném území obce
- maximální využívání stávajících areálů a stávajících manipulačních ploch
- navrhování rozvojových ploch v návaznosti na stávající zástavbu, především v územích s vybudovanou dopravní infrastrukturou a v těch územích, kde by bylo vybudování této infrastruktury nejméně nákladné
- urbanistickým řešením sledovat scelení jednotlivých částí obce využitím ploch ZPF, které nevhodně zasahují do organismu obce
- minimální zasahování do ZPF, především do I. a II. třídy ochrany zemědělské půdy.

Vyhodnocení záboru pozemků určených k plnění funkcí lesa

Zemědělská příloha s vyhodnocením záboru lesního půdního fondu pro ÚP obce Příšov je zpracována podle platných předpisů zák. č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zák. č. 238/99. Sb., zák. č.67/2000 Sb., zák. č.132/2000 Sb., zák. č.320/2000 Sb., zák. č. 149/2003 Sb., zák. č. 1/2005 Sb. a zák. č. 444/2005 Sb.

Lesní zákon stanoví předpoklady pro zachování lesa jako národního bohatství tvořící nenahraditelnou složku životního prostředí. Stanovuje předpoklady pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm.

Zákon dále stanoví, že veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa, musí být účelně obhospodařovány. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. Každý majitel lesa si musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů. Vlastníci jsou povinni usilovat při hospodaření v lese o to, aby byly zachovány a rovnoměrně plněny i ostatní funkce lesa, aby byl zachován a chráněn genofond lesních dřevin. Předpokladem trvale udržitelného hospodaření v lese jsou lesní hospodářské plány (LHP) zpracováváné na období 10 let.

Zájmové území se rozkládá na katastrálním území Příšov. Hodnocení záborových ploch je zaměřeno na lokality, které se nějakým způsobem dotýkají pozemků určených k plnění funkcí lesa a zabíhají do lesních půdních celků s možným omezením plnění funkce lesa (do 50 m). K záboru ploch určených k plnění funkcí lesa v ÚP Příšov nedochází. V zájmovém území převážnou část lesních ploch tvoří smrkové porosty, najdou se zde i jiné druhy jehličnatých i listnatých dřevin (např. borovice, modřín, dub, buk aj.).

Závěrečné posouzení předpokládaného návrhu LPF

Vhodným řešením urbanistické koncepce, který je hodnocen jako nejvýhodnější variantní řešení, nedochází k záboru či ovlivňování pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Zábor LPF celkem : 0 , 0000 ha

Soupis lokalit

viz. I. Vyhodnocení záboru zemědělského půdního fondu

Poznámka

Využití návrhových ploch se předpokládá v souladu s horizontem ÚP obce Příšov.

Závěrečná rekapitulace vyhodnocení záborových ploch

Zábor ZPF celkem : 9,1894 ha
Zábor ostatních ploch celkem : 0,0146 ha
Zábor LPF celkem : 0,0000 ha
Zábor celkem : 9.2040 ha

Tabulka 1 - Požadavky na zábor ploch v lokalitách změn funkcí

Označení lokality	Navržená funkce	Dotčené pozemky (p.č.)	Zábor (m ²)	Kultura	BPEJ / tř. ochrany	Vlastník
1	SV	41/63	804	2	44713/ V.	Ing. Zdeněk Kadlec, Kaznějovská 1221/31, Plzeň Jana Reitharová, Nad ZOO 1340/4, Plzeň
		41/56	1636	2	44713/ V. 44602/ III.	Ing. Šárka Henžlíková, Vřesová 458, Zruč-Senec Dušan Petřík, Vřesová 458, Zruč - Senec
		41/64	1000	2	44602/ III.	Hajšman Václav a Kamila, Chotíkov 60
		41/66	908	2	44602/ III.	Sedláček Kamil a Radka, Na Jívách 303/4, Plzeň
		41/67	724	2	44302/ III.	- II -
		41/68	830	2	44602/ III.	Ing. Tomáš Chlouba, Znojemská 1380/28, Plzeň Lenka Zvonařová, Plaská 1343/49, Plzeň
		41/40	100	2	44602/ III.	- II -
		61/65	746	2	44602/ III. 44713/ V.	spojovací cesta - všichni výše uvedení
celkem			6.748			
2a	SV	4	3500	2	IV.	

		3	2000	2	IV.	
		1	2100	2	IV.	
		2	1500	2	IV.	
celkem			9.100			
2b	SV	31	1760	2	IV.	
		734/32	10	2	IV.	
celkem			1.770			
3a	SV	663/5	2273	2	44610/ III. 44612/ IV.	Hana Smutná, Žlutická 1683/13, Plzeň
		663/7	2318	2	44612/ IV.	Zdeněk Lang a Pavlína, Příšov 62
		663/1	25040	2	44612/ IV.	-
		663/8	911	2	44610/ III.	Ing. Pavel Šmrha a Tamara, Příšov 90
		663/12	746	2	44610/ III.	- II -
		663/23	787	2	44610/ III. 44612/ IV.	- II -
		663/9	726	2	44610/ III.	Jaroslav Kepka a Marie, Příšov 74
		663/10	737	2	44610/ III.	František Padevět a Anna, Příšov 77
celkem			33.538			
3b	SV	663/1	6400	2	44612/ IV.	-
		663/21	977	2	44612/ IV.	Vladimír Zelenka, sady 5. května 348/8, Plzeň
		663/30	286	2	44612/ IV.	Ing. Pavla Kalousová, Střední Cesta 901/67, Plzeň
		663/47	1205	2	44612/ IV.	Petr Strejc, Sokolovská 1106/102, Plzeň
		663/46	1205	2	44612/ IV.	Karel Milt, Tachovská 1357/11, Plzeň
		663/45	1204	2	44612/ IV.	Petr Dominik, Klatovská 1240/142, Plzeň
		663/63 699/8	1941 63	2 14	44612/ IV.	Jana Králová, Příšov 37
		663/64 699/9	1921 83	2 14	44612/ IV.	Miroslav Pultar, Mrtník 104
		663/43	774	2	44612/ IV.	spojovací cesta - p. Strejc, p.Milt, p.Dominik
celkem			16059			
4	SV	135/1	1500	7	-	-
		101	884	7		
celkem			2384			
5	SV	39/3	1922	7	42814/ III.	Ing. Jan Tlačil a Hana, Heyrovského 2508/2, Plzeň
		39/5	1387	7	42814/ III.	Petr Fišer, Sokolovská 774/37, Plzeň
		39/7	234	7	42814/ III.	Danuše Mašková, Koterovská 2084/146, Plzeň
celkem			3543			
6	IT	637/1	1100	7	-	-
celkem			1100			
8	VS	503	17200	2	-	-

celkem			17200			
9	ID	663/1	480	2	-	-
		663/48	118	2	44612/ IV.	p. Strejce, p. Milt, p. Dominik, p. Drozdová
celkem			598			
zábor			92.040			

Vysvětlivky:

Druh pozemku (kultura): 2 – orná půda, 7 – TTP (louky a pastviny), 14 – ostatní plochy

Funkční využití: SV - smíšené obytné venkovské, IT - infrastruktura technická, VS - výroba smíšená

Tabulka 2 – Požadavky na zábor ploch dle funkčního využití

Funkční využití	ZPF plochy (m ²)		Výměra zemědělské půdy (m ²)		
	orná půda	TTP	mimo zast. území	zastavěné území	celkem
Bydlení venkov. smíšené	67.069	5.927	72.996	-	72.996
Infrastruktura dopravní	598		598	-	598
Infrastruktura technická		1.100	1.100	-	1.100
Výroba	17.200		17.200	-	17.200
Celkem	84.867	7.027	91.894	-	91.894

Tabulka 3 - Požadavky na zábor dle tříd ochrany zemědělské půdy

<u>Třída ochrany</u>	<u>Výměra (m²)</u>	<u>Výměra (%)</u>
I.	0	0
II.	0	0
III.	13.291	18,48
IV.	56.039	77,91
V.	2.599	3,61
Výměra zemědělské půdy	71.929	100,00

Poznámka: u ostatních ploch BPEJ neuvedeno.